

Den Europæiske Unions Tidende

L 309

Dansk udgave

Retsforskrifter

56. årgang

19. november 2013

Indhold

II Ikke-lovgivningsmæssige retsakter

FORORDNINGER

- ★ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1159/2013 af 12. juli 2013 om indføjelser af bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 911/2010 om det europæiske jordovervågningsprogram (GMES) vedrørende etablering af registrerings- og -licensbetingelser for GMES-brugere og fastsættelse af kriterier for begrænsning af adgang til specialiserede GMES-data og informationer fra GMES-tjenesterne ⁽¹⁾ 1
- ★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1160/2013 af 7. november 2013 om registrering af en betegnelse i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser [Rigotte de Condrieu (BOB)] 7
- ★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1161/2013 af 7. november 2013 om registrering af en betegnelse i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser [Pecorino di Picinisco (BOB)] 9
- ★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1162/2013 af 7. november 2013 om registrering af en betegnelse i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser [Puzzzone di Moena/Spretz Tzaorì (BOB)] 11
- ★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1163/2013 af 7. november 2013 om registrering af en betegnelse i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser [Mohant (BOB)] 13
- ★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1164/2013 af 7. november 2013 om registrering af en betegnelse i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser [Waterford Blaa/Blaa (BGB)] 15

Pris: 4 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

(¹) EØS-relevant tekst

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1165/2013 af 18. november 2013 om godkendelse af aktivstoffet orangeolie, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler, og om ændring af bilaget til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011 ⁽¹⁾	17
★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1166/2013 af 18. november 2013 om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011 for så vidt angår godkendelsesbetingelserne for aktivstoffet dichlorprop-P ⁽¹⁾	22
Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1167/2013 af 18. november 2013 om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager	25

AFGØRELSER

2013/664/EU:

★ Kommissionens afgørelse af 25. juli 2012 om foranstaltning SA.23324 — C 25/07 (ex NN 26/07) — Finland Finavia, Airpro og Ryanair i Tampere-Pirkkala lufthavn (meddelt under nummer C(2012) 5036) ⁽¹⁾	27
---	----

2013/665/EU:

★ Kommissionens afgørelse af 17. juli 2013 om statsstøtte SA.33726 (11/C) (ex SA.33726 (11/NN)) — ydet af Italien (henstand med betalingen af mælkeafgifter i Italien) (meddelt under nummer C(2013) 4046)	40
--	----

RETSAKTER VEDTAGET AF ORGANER OPRETTET VED INTERNATIONALE AFTALER

2013/666/EU:

★ AVS-EU-Ambassadørudvalgets afgørelse nr. 4/2013 af 7. november 2013 om udnævnelse af medlemmer af bestyrelsen for Det Tekniske Center for Samarbejde på Landbrugsområdet og i Landdistrikterne (TCL)	49
--	----

2013/667/EU:

★ AVS-EU-Ambassadørudvalgets afgørelse nr. 5/2013 af 7. november 2013 om vedtægterne for Det Tekniske Center for Samarbejde på Landbrugsområdet og i Landdistrikterne	50
---	----

Berigtigelser

★ Berigtigelse til Rådets forordning (EU) Nr. 566/2012 af 18. juni 2012 om ændring af forordning (EF) nr. 975/98 om pålydende værdi og tekniske specifikationer for euromønter, som er bestemt til at sættes i omløb (EUT L 169 af 29.6.2012)	55
---	----

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) Nr. 1159/2013

af 12. juli 2013

om indføjelser af bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 911/2010 om det europæiske jordovervågningsprogram (GMES) vedrørende etablering af registrerings- og -licensbetingelser for GMES-brugere og fastsættelse af kriterier for begrænsning af adgang til specialiserede GMES-data og informationer fra GMES-tjenesterne

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

forbindelse med Kommissionens meddelelse af 26. august 2010 med titlen »En digital dagsorden for Europa«⁽⁵⁾.

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

(3) Der bør fastsættes betingelser for registrering og udstedelse af licenser for GMES-brugere, og der bør defineres kriterier til begrænsning af adgang til specialiserede GMES-data og informationer fra GMES-tjenesterne. Adgangsbetingelserne for andre data og informationer, der bruges som input i GMES-tjenesterne, bør defineres af udbyderne.

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 911/2010 af 22. september 2010 om det europæiske jordovervågningsprogram (GMES) og dets første operationelle aktiviteter (2011-2013)⁽¹⁾, særlig artikel 9, stk. 2, og

(4) I sin meddelelse af 28. oktober 2009 med titlen »Global miljø- og sikkerhedsovervågning (GMES) — Udfordringerne og de næste skridt i forbindelse med rumkomponenten«⁽⁶⁾ udtrykte Kommissionen sin hensigt om at forfølge gennemførelsen af en fri og åben adgangspolitik for Sentineldata.

ud fra følgende i betragtninger:

(1) GMES-data- og -informationspolitikken bør være på linje med andre relevante EU-politikker, -instrumenter og -handling. Den bør bl.a. være i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/2/EF af 14. marts 2007 om opbygning af en infrastruktur for geografisk information i Det Europæiske Fællesskab (Inspire)⁽²⁾. Politikken bør overholde de rettigheder og principper, der er anerkendt i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, især retten til et privatliv, beskyttelse af personoplysninger, intellektuel ejendomsret, frihed for kunst og videnskab og frihed til at oprette og drive egen virksomhed.

(5) Adgangen til Sentineldata bør være gratis, fuldstændig og åben på linje med de »Fælles principper for Sentineldata-politikken«⁽⁷⁾, som Den Europæiske Rumorganisations programudvalg for jordobservation (PB-EO) har vedtaget.

(2) GMES-data- og informationspolitikken bør bidrage væsentligt til den åbne datapolitik, som Unionen går ind for, og som blev sat i gang af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/98/EF af 17. november 2003 om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer⁽³⁾ og styrket med Kommissionens afgørelse 2011/833/EU af 12. december 2011 om videreanvendelse af Kommissionens dokumenter⁽⁴⁾, der blev vedtaget i

(6) Tredjelande eller internationale organisationer, der bidrager til GMES-aktiviteterne i henhold til artikel 7 i forordning (EU) nr. 911/2010, bør have adgang til specialiserede GMES-data og informationer fra GMES-tjenesterne på samme betingelser, som gælder for medlemsstaterne.

(7) Som anført i betragtning 28 i forordning (EU) nr. 911/2010 bør GMES anses for et europæisk bidrag til opbygningen af det globale system af jordobservations-systemer (GEOSS). Derfor bør den åbne GMES-formidling være i fuld overensstemmelse med GEOSS-principperne for deling af data.

⁽¹⁾ EUT L 276 af 20.10.2010, s. 1.⁽²⁾ EUT L 108 af 25.4.2007, s. 1.⁽³⁾ EUT L 345 af 31.12.2003, s. 90.⁽⁴⁾ EUT L 330 af 14.12.2011, s. 39.⁽⁵⁾ KOM(2010) 245 endelig/2 af 26. august 2010.⁽⁶⁾ KOM(2009) 589 endelig.⁽⁷⁾ ESA/PB-EO(2009)98, rev. 1.

- (8) For at opnå målene for GMES-data- og informationspolitikken, som er anført i artikel 9 i forordning (EU) nr. 911/2010, bør brugerne udstyres med den nødvendige tilladelse til at udnytte specialiserede GMES-data og informationer fra GMES-tjenesterne i videst mulige omfang. Brugere bør også have lov til at distribuere specialiserede GMES-data og informationer fra GMES-tjenesterne med eller uden ændringer.
- (9) Specialiserede GMES-data og informationer fra GMES-tjenesterne bør være gratis for brugerne, så de samfundsmæssige fordele, en større anvendelse af specialiserede GMES-data og informationer fra GMES-tjenesterne giver, udnyttes.
- (10) Politikken om åben GMES-formidling kan vurderes på ny og om nødvendigt tilpasses, idet der tages højde for brugernes behov, jordobservationsindustriens behov og den teknologiske udvikling.
- (11) Med henblik på bred spredning af GMES-data og -informationer bør der ikke fastsættes bestemmelser om udtrykkelige eller underforståede garantier, herunder vedrørende kvalitet og egnethed til ethvert formål.
- (12) Kommissionen bør begrænse den åbne GMES-formidling, når den gratis, fuldstændige og åbne adgang til nogle specialiserede GMES-data og informationer fra GMES-tjenesterne begrænser de rettigheder og principper, der er nedfældet i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, såsom retten til et privatliv, beskyttelse af personoplysninger eller intellektuelle ejendomsrettigheder over data, der bruges som input i produktionen af GMES-tjenester.
- (13) Hvor det er nødvendigt, bør begrænsninger beskytte Unionens sikkerhedsinteresser såvel som medlemsstaternes sikkerhedsinteresser. Hvad angår nationale sikkerhedsinteresser, bør sådanne begrænsninger respektere de forpligtelser, de medlemsstater, der har tilsluttet sig et fælles forsvar, har indgået. Evalueringen af følsomhedskriterierne for begrænsning af formidling af specialiserede GMES-data og informationer fra GMES-tjenesterne bør sikre forudgående løsning af sikkerhedsproblemer, så leveringen af specialiserede GMES-data og informationer fra GMES-tjenesterne ikke afbrydes.
- (14) Følsomhedskriterierne bør omfatte de forskellige parametre, der kan udgøre en risiko for EU's eller medlemsstaternes sikkerhed. Farerne for kritisk infrastruktur, jf. artikel 2, litra a), i direktiv 2008/114/EF af 8. december 2008 om indkredsning og udpegning af europæisk kritisk infrastruktur og vurdering af behovet for at beskytte den bedre⁽¹⁾, bør tages i betragtning som et vigtigt følsomhedskriterium.
- (15) Hvor det er nødvendigt, bør medlemsstaterne kunne anmode om, at begrænsningerne anvendes på leveringen af bestemte specialiserede GMES-data og informationer fra GMES-tjenesterne. Ved gennemgangen af sådanne forespørgsler eller på eget initiativ bør Kommissionen sikre en effektiv løsning for at beskytte EU's eller medlemsstaternes sikkerhedsinteresser, alt imens man bestræber sig på, at brugerne oplever så få forstyrrelser i data- og informationsstrømmene.
- (16) GMES-formidlingsplatforme kan have tekniske begrænsninger, der kan gøre det umuligt for dem at opfylde alle forespørgsler om data eller informationer. Under sådanne ekstraordinære forhold bør den tekniske adgang til specialiserede GMES-data og informationer fra GMES-tjenesterne forbeholdes brugere fra lande og internationale organisationer, der bidrager til GMES-aktiviteterne, af hensyn til driftssikkerheden. Alt efter hvor det er relevant, bør fordelene ved reservation af tjenester være på betingelse af en form for registrering. Sådanne reservationer bør ikke forhindre de brugere, der har fået data eller informationer på grund af reservationen, i at udøve de i denne forordning indeholdte rettigheder, herunder retten til at videregive sådanne data eller informationer.
- (17) Der bør indføres fire niveauer for brugerregistrering hvad angår adgangen til specialiserede GMES-data og informationer fra GMES-tjenesterne. For det første bør søge- og visningstjenester, jf. artikel 11, stk. 1, litra a) og b), i direktiv 2007/2/EF, stilles til rådighed uden registrering med henblik på at opnå udbredt anvendelse af specialiserede GMES-data og informationer fra GMES-tjenesterne. For det andet bør det være muligt at kræve en »let« registrering hvad angår downloadtjenester, jf. artikel 11, stk. 1, litra c), i direktiv 2007/2/EF. Registreringsprocessen bør ikke afholde brugerne fra at gå til dataene og informationerne, men det bør være muligt at anvende den til at indsamle brugerstatistik. For det tredje vil et middel niveau af registrering gøre det muligt at gennemføre reservationen af adgang for bestemte brugergrupper. For det fjerde bør der anvendes en streng registreringsprocedure af hensyn til behovet for at begrænse adgang af sikkerhedshensyn, der kræver entydig brugeridentifikation —

(1) EUT L 345 af 23.12.2008, s. 75.

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL 1

GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand

Ved denne forordning fastsættes:

- betingelser for gratis og fuldstændig adgang til informationer produceret af GMES-tjenesterne og til data indsamlet gennem GMES' specialiserede infrastruktur
- kriterier for begrænsning af adgangen til disse informationer og data
- betingelser for registrering af GMES-brugere.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- »GMES-tjenester«: de tjenesteydelser, der er omtalt i artikel 2, stk. 2, litra a), i forordning (EU) nr. 911/2010
- »informationer fra GMES-tjenester«: informationer og de tilhørende metadata produceret af GMES-tjenesterne
- »specialiserede GMES-data«: data indsamlet via den specialiserede GMES-infrastruktur og de tilhørende metadata
- »metadata«: strukturerede oplysninger om data eller informationer, der muliggør visning, fortegnelser og brug deraf
- »GMES-formidlingsplatform«: tekniske systemer, der bruges til at formidle specialiserede GMES-data og informationer fra GMES-tjenesterne til brugere
- »søgetjenester«: søgetjenester som defineret i artikel 11, stk. 1, litra a), i direktiv 2007/2/EF
- »visningstjenester«: visningstjenester som defineret i artikel 11, stk. 1, litra b), i direktiv 2007/2/EF
- »downloadtjenester«: downloadtjenester som defineret i artikel 11, stk. 1, litra c), i direktiv 2007/2/EF.

KAPITEL 2

ÅBEN FORMIDLING AF SPECIALISEREDE GMES-DATA OG INFORMATIONER FRA GMES-TJENESTER — BETINGELSER FOR UDSTEDELSE AF LICENSER

Artikel 3

Princippet om åben formidling

Brugere har gratis, fuldstændig og åben adgang til specialiserede GMES-data og informationer fra GMES-tjenesterne på de betingelser, der er fastsat i artikel 4-10, med de begrænsninger, der er fastsat i artikel 11-16.

Artikel 4

Finansielle betingelser

Der gives gratis adgang til specialiserede GMES-data og informationer fra GMES-tjenester, der stilles til rådighed via GMES-formidlingsplatformene under de forudbestemte tekniske forhold omhandlet i artikel 5, stk. 1.

Artikel 5

Betingelser for karakteristika, format og formidlingsmedier

1. For hver type af specialiserede GMES-data og informationer fra GMES-tjenester skal udbydere af disse data og informationer fastsætte mindst et sæt karakteristika, format og formidlingsmedier under Kommissionens tilsyn og meddele fastsættelsen på GMES-formidlingsplatformene.

2. Specialiserede GMES-data og informationer fra GMES-tjenesterne skal overholde kravene i direktiv 2007/2/EF i det omfang, dataene og informationerne ligger inden for de nævnte bestemmelsers anvendelsesområde.

Artikel 6

Betingelser for GMES-formidlingsplatforme

Specialiserede GMES-data og informationer fra GMES-tjenesterne formidles til brugere via GMES-formidlingsplatforme, som Kommissionen stiller til rådighed eller fører tilsyn af.

Artikel 7

Betingelser for anvendelse

1. Der gives adgang til specialiserede GMES-data og informationer fra GMES-tjenesterne med henblik på følgende anvendelse, i det omfang det er lovligt:

- reproduktion
- spredning
- overføring af værker til almenheden
- tilpasning, ændring kombineret med andre data og informationer
- enhver kombination af litra a) til d).

2. Specialiserede GMES-data og informationer fra GMES-tjenesterne kan bruges i hele verden uden tidsbegrænsning.

Artikel 8

Betingelser for de oplysninger, brugere skal give

1. Når specialiserede GMES-data eller informationer fra GMES-tjenesterne distribueres eller formidles til offentligheden, skal brugere oplyse offentligheden om kilden til dataene og informationerne.

2. Brugere skal sikre sig, at de ikke giver offentligheden indtryk af, at brugernes aktiviteter har officiel støtte fra Unionen.

3. Hvis dataene eller informationerne er blevet tilpasset eller ændret, skal brugeren tydeligt anføre dette.

Artikel 9

Mangel på garanti

Specialiserede GMES-data og informationer fra GMES-tjenesterne stilles til rådighed for brugerne uden udtrykkelige eller underforståede garantier herunder vedrørende kvalitet og egnethed til ethvert formål.

Artikel 10

Betingelser i tilfælde af begrænsninger af den åbne formidling

Hvis Kommissionen begrænser adgangen til specialiserede GMES-data og informationer fra GMES-tjenesterne til bestemte brugere i overensstemmelse med artikel 12, skal de pågældende brugere registrere sig i henhold til en procedure, der gør det muligt entydigt at identificere dem, før de tillades adgang.

KAPITEL 3

BEGRÆNSNINGER

Artikel 11

Modstridende rettigheder

Hvis den åbne formidling af visse specialiserede GMES-data eller informationer fra GMES-tjenester er i modstrid med internationale aftaler eller beskyttelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder vedrørende data og informationer, der bruges som input i produktionen af informationer fra GMES-tjenesterne, eller uforholdsmæssigt ville påvirke de rettigheder og principper, der er anerkendt i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, såsom retten til et privatliv eller beskyttelse af personoplysninger, skal Kommissionen træffe de nødvendige foranstaltninger i henhold til artikel 13, stk. 1, i forordning (EU) nr. 911/2010 for at undgå en sådan konflikt eller for at begrænse formidlingen af de pågældende specialiserede GMES-data eller informationer fra GMES-tjenesterne.

Artikel 12

Beskyttelse af sikkerhedsinteresser

1. Hvis den åbne formidling af specialiserede GMES-data og informationer fra GMES-tjenesterne udgør en uacceptabel risiko for Unionens eller dens medlemsstaters sikkerhedsinteresser på grund af dataenes og informationernes følsomhed, skal Kommissionen begrænse formidlingen deraf, jf. artikel 13, stk. 1, i forordning (EU) nr. 911/2010.

2. Kommissionen vurderer følsomheden i de specialiserede GMES-data og informationer fra GMES-tjenesterne ud fra følsomhedskriterierne i artikel 13-16.

Artikel 13

Følsomhedskriterier for specialiserede GMES-data

1. Når de specialiserede GMES-data produceres af et rumbaseret observationssystem, der har mindst en af de i bilaget anførte karakteristika, vurderer Kommissionen datafølsomheden ud fra følgende kriterier:

- a) dataenes tekniske karakteristika, herunder rumlig opløsning og spektralbånd
- b) tiden mellem erhvervelsen og formidlingen af dataene
- c) forekomsten af væbnede konflikter, trusler for international eller regional fred og sikkerhed eller for kritiske infrastrukturer, jf. artikel 2, litra a), i direktiv 2008/114/EF, på det område, de specialiserede GMES-data vedrører
- d) forekomsten af sikkerhedsmangler eller sandsynlighed for, at specialiserede GMES-data anvendes til taktiske eller operationelle aktiviteter, der skader Unionens, medlemsstaternes eller internationale partners sikkerhedsinteresser.

2. Når specialiserede GMES-data produceres af et rumbaseret observationssystem, der ikke har nogen af de i bilaget anførte karakteristika, antages det, at de specialiserede GMES-data ikke er følsomme.

Artikel 14

Følsomhedskriterier for informationer fra GMES-tjenesterne

Kommissionen vurderer følsomheden ved informationer fra GMES-tjenesterne ud fra følgende kriterier:

- a) følsomheden af de input, der bruges til produktionen af informationer fra GMES-tjenesterne
- b) tiden mellem erhvervelsen af input og formidlingen af informationerne fra GMES-tjenesterne
- c) forekomsten af væbnede konflikter, trusler for international eller regional fred og sikkerhed eller for kritiske infrastrukturer, jf. artikel 2, litra a), i direktiv 2008/114/EF, på det område, informationerne fra GMES-tjenesterne vedrører
- d) forekomsten af sikkerhedsmangler eller sandsynligheden for, at informationer fra GMES-tjenesterne anvendes til taktiske eller operationelle aktiviteter, der skader Unionens, medlemsstaternes eller internationale partners sikkerhedsinteresser.

Artikel 15

Anmodning om fornyet vurdering af følsomhed

Hvis de betingelser, som vurderingen i henhold til artikel 13 eller 14 er udført under, har ændret sig, kan Kommissionen genvurdere følsomheden ved specialiserede GMES-data eller informationer fra GMES-tjenesterne på eget initiativ eller på anmodning af en medlemsstat med henblik på at begrænse, suspendere eller tillade erhvervelse af specialiserede GMES-data eller formidling af informationer fra GMES-tjenesterne. Når en medlemsstat har indgivet en anmodning, skal Kommissionen tage hensyn til anmodede begrænsninger i tid og omfang.

*Artikel 16***Afvejning af interesser**

1. I vurderingen af følsomheden ved specialiserede GMES-data og informationer fra GMES-tjenesterne i overensstemmelse med artikel 12 afvejes sikkerhedsinteresser mod brugernes interesser og de miljømæssige, samfundsmæssige og økonomiske fordele ved indsamling, produktion og åben formidling af de pågældende data og informationer.

2. Når Kommissionen foretager sikkerhedsvurderingen, skal den overveje, om begrænsningerne er effektive, hvis lignende data under alle omstændigheder er tilgængelige fra andre kilder.

KAPITEL 4

RESERVATION AF ADGANG OG REGISTRERING*Artikel 17***Reservation af adgang**

1. Hvis anmodningerne om adgang overstiger GMES-formidlingsplatformenes kapacitet, kan adgangen til GMES-ressourcer forbeholdes følgende brugere:

- a) den offentlige sektor, erhvervslivet, forskningsorganisationer og borgere i EU
- b) den offentlige sektor, erhvervslivet, forskningsorganisationer og borgere i tredjelande, der bidrager til GMES-aktiviteterne

c) internationale organisationer, der bidrager til GMES-aktiviteterne.

2. De brugere, som der er forbeholdt adgang i overensstemmelse med stk. 1, skal registrere sig for at få adgang, idet de oplyser deres identitet, kontaktoplysninger, aktivitetsområde og hjem-/etableringsland.

*Artikel 18***Registrering**

1. Brugere registrerer sig online på GMES-formidlingsplatformene for at få adgang til downloadtjenester. Registrering er gratis. Brugere behøver kun at registrere sig en gang og accepteres automatisk. Registreringsprocessen omfatter følgende:

- a) oprettelse af en brugerkonto og adgangskode af brugeren
 - b) statistiske oplysninger, der højst omfatter 10 elementer, der skal gives af brugeren.
2. Der kræves ingen registrering for søgetjenester og visningstjenester.

KAPITEL 5

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER*Artikel 19*

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. juli 2013.

På Kommissionens vegne
José Manuel BARROSO
Formand

BILAG

Karakteristika ved rumbaserede observationssystemer, jf. artikel 13

- a) Systemet er teknisk i stand til at generere data med en geometrisk opløsning på 2,5 meter eller mindre i mindst en vandret retning.
 - b) Systemet er teknisk i stand til at generere data med en geometrisk opløsning på 5 meter eller mindre i mindst en vandret retning i spektralområdet på 8-12 mikron (termisk infrarød).
 - c) Systemet er teknisk i stand til at generere data med en geometrisk opløsning på 3 meter eller mindre i mindst en vandret retning i spektralområdet fra 1 millimeter til 1 meter (mikrobølger).
 - d) Systemer har flere end 49 spektralkanaler og er teknisk i stand til at generere data med en geometrisk opløsning på 10 meter eller mindre i mindst en vandret retning i mindst en spektralkanal.
-

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 1160/2013**af 7. november 2013****om registrering af en betegnelse i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser [Rigotte de Condrieu (BOB)]**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 af 21. november 2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer ⁽¹⁾, særlig artikel 52, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I medfør af artikel 50, stk. 2, litra a), i forordning (EU) nr. 1151/2012 er Frankrigs ansøgning om registrering af betegnelsen »Rigotte de Condrieu« blevet offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽²⁾.

- (2) Da Kommissionen ikke har modtaget indsigelser, jf. artikel 51 i forordning (EF) nr. 1151/2012, bør betegnelsen »Rigotte de Condrieu« registreres —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Betegnelsen i bilaget registreres.

*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 7. november 2013.

*På Kommissionens vegne**For formanden*

Dacian CIOLOȘ

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 343 af 31.3.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 130 af 7.5.2013, s. 15.

BILAG

Landbrugsprodukter bestemt til konsum, som er opført i traktatens bilag I:

Kategori 1.3. Oste

FRANKRIG

Rigotte de Condrieu (BOB)

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 1161/2013**af 7. november 2013****om registrering af en betegnelse i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser [Pecorino di Picinisco (BOB)]**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 af 21. november 2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer ⁽¹⁾, særlig artikel 52, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Italiens ansøgning om registrering af betegnelsen »Pecorino di Picinisco« er i overensstemmelse med artikel 50, stk. 2, litra a), i forordning (EU) nr. 1151/2012 blevet offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽²⁾.

- (2) Da Kommissionen ikke har modtaget indsigelser, jf. artikel 51 i forordning (EU) nr. 1151/2012, bør betegnelsen »Pecorino di Picinisco« registreres —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Betegnelsen i bilaget til denne forordning registreres herved.

*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 7. november 2013.

*På Kommissionens vegne**For formanden*

Dacian CIOLOȘ

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 343 af 14.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 57 af 27.2.2013, s. 28.

BILAG

Landbrugsprodukter bestemt til konsum, som er opført i traktatens bilag I:

Kategori 1.3. Oste

ITALIEN

Pecorino di Picinisco (BOB)

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 1162/2013**af 7. november 2013****om registrering af en betegnelse i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser [Puzzone di Moena/Spretz Tzaorì (BOB)]**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 af 21. november 2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer ⁽¹⁾, særlig artikel 52, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I medfør af artikel 50, stk. 2, litra a), i forordning (EU) nr. 1151/2012 er Italiens ansøgning om registrering af betegnelsen »Puzzone di Moena«/»Spretz Tzaorì« blevet offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽²⁾.

- (2) Da Kommissionen ikke har modtaget indsigelser, jf. artikel 51 i forordning (EF) nr. 1151/2012, bør betegnelsen »Puzzone di Moena«/»Spretz Tzaorì« derfor registreres —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Betegnelsen i bilaget til denne forordning registreres herved.

*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 7. november 2013.

*På Kommissionens vegne**For formanden*

Dacian CIOLOȘ

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 343 af 14.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 77 af 15.3.2013, s. 21.

BILAG

Landbrugsprodukter bestemt til konsum, som er opført i traktatens bilag I:

Kategori 1.3. Oste

ITALIEN

Puzzzone di Moena/Spretz Tzaori (BOB)

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 1163/2013**af 7. november 2013****om registrering af en betegnelse i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser [Mohant (BOB)]**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 af 21. november 2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer ⁽¹⁾, særlig artikel 52, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I medfør af artikel 50, stk. 2, litra a), i forordning (EU) nr. 1151/2012 er Sloveniens ansøgning om registrering af betegnelsen »Mohant« blevet offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽²⁾.

- (2) Da Kommissionen ikke har modtaget indsigelser, jf. artikel 51 i forordning (EU) nr. 1151/2012, bør denne betegnelse registreres —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Betegnelsen i bilaget registreres.

*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 7. november 2013.

*På Kommissionens vegne**For formanden*

Dacian CIOLOȘ

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 343 af 14.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 160 af 6.6.2013, s. 7.

BILAG

Landbrugsprodukter bestemt til konsum, som er opført i traktatens bilag I:

Kategori 1.3. Oste

SLOVENIEN

Mohant (BOB)

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 1164/2013**af 7. november 2013****om registrering af en betegnelse i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser [Waterford Blaa/Blaa (BGB)]**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 af 21. november 2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer ⁽¹⁾, særlig artikel 52, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I medfør af artikel 50, stk. 2, litra a), i forordning (EU) nr. 1151/2012 er Irlands ansøgning om registrering af betegnelsen »Waterford Blaa/»Blaa« blevet offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽²⁾.

- (2) Da Kommissionen ikke har modtaget indsigelser, jf. artikel 51 i forordning (EU) nr. 1151/2012, bør betegnelsen »Waterford Blaa/»Blaa« registreres —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Betegnelsen i bilaget registreres.

*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 7. november 2013.

På Kommissionens vegne
For formanden
Dacian CIOLOȘ
Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 343 af 14.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 134 af 14.5.2013, s. 49.

BILAG

Landbrugsprodukter og fødevarer, der er opført i bilag I, del I, til forordning (EU) nr. 1151/2012:

Kategori 2.4. Brød, wienerbrød, kager, kiks og andet bagværk samt konfekturvarer

IRLAND

Waterford Blaa/Blaa (BGB)

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 1165/2013

af 18. november 2013

om godkendelse af aktivstoffet orangeolie, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler, og om ændring af bilaget til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 af 21. oktober 2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om ophævelse af Rådets direktiv 79/117/EØF og 91/414/EØF⁽¹⁾, særlig artikel 13, stk. 2, og artikel 78, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 80, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 1107/2009 finder Rådets direktiv 91/414/EØF⁽²⁾, for så vidt angår godkendelsesprocedure og -betingelser, anvendelse på aktivstoffer, for hvilke der inden den 14. juni 2011 er truffet en afgørelse i overensstemmelse med direktivets artikel 6, stk. 3. Med hensyn til orangeolie er betingelserne i artikel 80, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 1107/2009 opfyldt ved Kommissionens beslutning 2009/438/EF⁽³⁾.
- (2) Frankrig modtog den 22. februar 2008 en ansøgning i henhold til artikel 6, stk. 2, i direktiv 91/414/EØF fra Oro Agri om optagelse af aktivstoffet orangeolie i bilag I til direktiv 91/414/EØF. Ved beslutning 2009/438/EF blev det bekræftet, at dossieret var fuldstændigt og således principielt kunne anses for at opfylde data- og informationskravene i bilag II og III til direktiv 91/414/EØF.
- (3) For dette aktivstof er virkningerne på menneskers og dyrs sundhed og miljøet blevet vurderet i henhold til bestemmelserne i artikel 6, stk. 2 og 4, i direktiv 91/414/EØF for de anvendelsesformål, som ansøgeren har foreslået.

Den udpegede rapporterende medlemsstat forelagde et udkast til vurderingsrapport den 12. august 2009. Ansøgeren blev den 13. juni 2012 i overensstemmelse med artikel 11, stk. 6, i Kommissionens forordning (EU) nr. 188/2011⁽⁴⁾ anmodet om at fremlægge yderligere oplysninger. Frankrigs evaluering af de yderligere oplysninger blev fremlagt i november 2012 i form af et opdateret udkast til vurderingsrapport.

- (4) Udkastet til vurderingsrapport blev behandlet af medlemsstaterne og Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet (i det følgende benævnt »autoriteten«). Autoriteten forelagde den 1. marts 2013 Kommissionen sin konklusion⁽⁵⁾ om vurderingen af pesticidrisikoen ved aktivstoffet orangeolie. Udkastet til vurderingsrapport og autoritetens konklusioner blev behandlet af medlemsstaterne og Kommissionen i Den Stående Komité for Fødevarerekæden og Dyresundhed, og behandlingen blev afsluttet den 3. oktober 2013 med Kommissionens reviderede vurderingsrapport om orangeolie.
- (5) Det fremgår af de forskellige undersøgelser, at plantebeskyttelsesmidler, der indeholder orangeolie, kan forventes generelt at opfylde kravene i artikel 5, stk. 1, litra a) og b), og artikel 5, stk. 3, i direktiv 91/414/EØF, især med hensyn til de anvendelsesformål, der er undersøgt og udførligt beskrevet i Kommissionens reviderede vurderingsrapport. Orangeolie bør derfor godkendes.
- (6) Det er imidlertid, i overensstemmelse med artikel 13, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1107/2009, sammenholdt med samme forordnings artikel 6, og på grundlag af den foreliggende videnskabelige og tekniske viden, nødvendigt at fastsætte visse betingelser og begrænsninger. Det bør navnlig kræves, at der fremlægges yderligere bekræftende oplysninger.
- (7) Før et aktivstof godkendes, bør medlemsstaterne og de berørte parter have en rimelig frist til at forberede sig, så de kan opfylde de nye krav, godkendelsen medfører.

⁽¹⁾ EUT L 309 af 24.11.2009, s. 1.

⁽²⁾ Rådets direktiv 91/414/EØF af 15. juli 1991 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler (EFT L 230 af 19.8.1991, s. 1).

⁽³⁾ Kommissionens beslutning 2009/438/EF af 8. juni 2009 om principiel anerkendelse af, at det dossier, der er fremlagt til detaljeret gennemgang med henblik på eventuel optagelse af orangeolie i bilag I til Rådets direktiv 91/414/EØF, er fuldstændigt (EUT L 145, 10.6.2009, s. 47).

⁽⁴⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 188/2011 af 25. februar 2011 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets direktiv 91/414/EØF for så vidt angår proceduren for vurdering af aktivstoffer, der ikke fandtes på markedet to år efter meddelelsen af direktivet (EUT L 53 af 26.2.2011, s. 51).

⁽⁵⁾ EFSA Journal 2013; 11(2):3090. Foreligger online: www.efsa.europa.eu

- (8) Uden at det berører de forpligtelser, der i henhold til forordning (EF) nr. 1107/2009 følger af godkendelsen, bør følgende betingelser dog finde anvendelse i betragtning af den særlige situation, der er opstået efter overgangen fra direktiv 91/414/EØF til forordning (EF) nr. 1107/2009. Medlemsstaterne bør have en frist på seks måneder efter godkendelsen til at tage eksisterende godkendelser af plantebeskyttelsesmidler, der indeholder orangeolie, op til fornyet overvejelse. Medlemsstaterne bør ændre eller erstatte godkendelserne eller kalde dem tilbage, alt efter hvad der er relevant. Uanset ovenstående frist bør der afsættes en længere periode til indgivelse og vurdering af det fuldstændige dossier, jf. bilag III til direktiv 91/414/EØF, for hvert plantebeskyttelsesmiddel og for hvert påtænkt anvendelsesformål i overensstemmelse med de ensartede principper.
- (9) Erfaringerne fra tidligere optagelser i bilag I til direktiv 91/414/EØF af aktivstoffer, som er vurderet inden for rammerne af Kommissionens forordning (EØF) nr. 3600/92⁽¹⁾, har vist, at der kan opstå vanskeligheder med fortolkningen af de pligter, som indehavere af eksisterende godkendelser har med hensyn til adgang til data. For at undgå yderligere vanskeligheder synes det derfor nødvendigt at præcisere medlemsstaternes forpligtelser, især pligten til at kontrollere, at indehaveren af en godkendelse kan påvise, at han har adgang til et dossier, der opfylder kravene i bilag II til direktivet. Denne præcisering indebærer dog ikke nye forpligtelser for medlemsstaterne eller indehavere af godkendelser i forhold til de hidtil vedtagne direktiver om ændring af bilag I til det pågældende direktiv eller i forhold til forordningerne om godkendelse af aktivstoffer.
- (10) I henhold til artikel 13, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1107/2009 bør bilaget til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011⁽²⁾ ændres i overensstemmelse hermed.
- (11) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Fødevarer, Dyresundhed og Dyresundhed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Godkendelse af aktivstof

Aktivstoffet orangeolie, som opført i bilag I, godkendes på de betingelser, der er fastsat i samme bilag.

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EØF) nr. 3600/92 af 11. december 1992 om de nærmere bestemmelser for iværksættelsen af første fase af det arbejdsprogram, der er omhandlet i artikel 8, stk. 2, i direktiv 91/414/EØF om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler (EFT L 366 af 15.12.1992, s. 10).

⁽²⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011 af 25. maj 2011 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 for så vidt angår listen over godkendte aktivstoffer (EUT L 153 af 11.6.2011, s. 1).

Artikel 2

Revurdering af plantebeskyttelsesmidler

1. Om nødvendigt ændrer eller tilbagekalder medlemsstaterne i henhold til forordning (EF) nr. 1107/2009 senest den 31. oktober 2014 eksisterende godkendelser af plantebeskyttelsesmidler, der indeholder orangeolie som aktivstof.

Senest da skal medlemsstaterne navnlig kontrollere, at betingelserne i bilag I til nærværende forordning er overholdt, dog ikke betingelserne i kolonnen vedrørende særlige bestemmelser i samme bilag, og at indehaveren af godkendelsen er i besiddelse af eller har adgang til et dossier, der opfylder kravene i bilag II til direktiv 91/414/EØF, jf. betingelserne i direktivets artikel 13, stk. 1-4, samt artikel 62 i forordning (EF) nr. 1107/2009.

2. Uanset stk. 1 revurderer medlemsstaterne for hvert godkendt plantebeskyttelsesmiddel, der indeholder orangeolie, enten som eneste aktivstof eller som ét af flere aktivstoffer, som alle er optaget i bilaget til gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011 senest pr. 30. april 2014, midlet i overensstemmelse med de ensartede principper i artikel 29, stk. 6, i forordning (EF) nr. 1107/2009 på grundlag af et dossier, der opfylder kravene i bilag III til direktiv 91/414/EØF, idet der samtidig tages højde for kolonnen vedrørende særlige bestemmelser i bilag I til nærværende forordning. På grundlag af den vurdering fastslår medlemsstaterne, om midlet opfylder kravene i artikel 29, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1107/2009.

Derefter skal medlemsstaterne:

- a) hvis det drejer sig om et middel, der indeholder orangeolie som eneste aktivstof, om nødvendigt ændre eller tilbagekalde godkendelsen senest den 31. oktober 2015, eller
- b) hvis det drejer sig om et middel, der indeholder orangeolie som ét af flere aktivstoffer, om nødvendigt ændre eller tilbagekalde godkendelsen senest den 31. oktober 2015 eller senest den dato, der er fastsat for en sådan ændring eller tilbagekaldelse i den eller de pågældende retsakter, hvorved det eller de pågældende stoffer blev optaget i bilag I til direktiv 91/414/EØF, eller hvorved det eller de pågældende stoffer blev godkendt, alt efter hvilket der er det seneste tidspunkt.

Artikel 3

Ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011

Bilaget til gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011 ændres som angivet i bilag II til nærværende forordning.

*Artikel 4***Ikrafttrædelse og anvendelsesdato**

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. maj 2014.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. november 2013.

På Kommissionens vegne

José Manuel BARROSO

Formand

BILAG I

Almindeligt anvendt navn, identifikationsnr.	IUPAC-navn	Renhed ⁽¹⁾	Godkendelsesdato	Udløbsdato for stoffets godkendelse	Særlige bestemmelser
<p>Orangeolie</p> <p>CAS-nr. 8028-48-6 (appelsin-ekstrakt)</p> <p>5989-27-5 (D-limonen)</p> <p>CIPAC-nr. 902</p>	<p>(R)-4-isopropenyl-1-methylcyclohexen eller p-mentha-1,8-dien</p>	<p>≥ 945 g/kg (af D-limonen)</p> <p>Aktivstoffet skal overholde specifikationerne for Ph. Eur. (Pharmacopoeia Europea) 5.0 (Aurantii dulcis aetheroleum) og ISO 3140:2011(E)</p>	<p>1. maj 2014</p>	<p>30. april 2024</p>	<p>Med henblik på gennemførelsen af de i artikel 29, stk. 6, i forordning (EF) nr. 1107/2009 nævnte ensartede principper skal der tages hensyn til konklusionerne i den reviderede vurderingsrapport om orangeolie, særlig tillæg I og II, som færdigbehandlet i Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed den 3. oktober 2013.</p> <p>Ved denne samlede vurdering skal medlemsstaterne være særligt opmærksomme på:</p> <p>a) beskyttelsen af brugere og arbejdstagere</p> <p>b) risikoen for fugle og pattedyr.</p> <p>Anvendelsesbetingelserne bør omfatte risikobegrænsende foranstaltninger, hvis det er relevant.</p> <p>Ansøgeren fremlægger bekræftende oplysninger om:</p> <p>1) skæbnen for orangeolies metabolitter og nedbrydningsvejen og -hastigheden i jorden</p> <p>2) valideringen af endpoints anvendt i den økotoxikologiske risikovurdering.</p> <p>Ansøgeren fremlægger disse oplysninger for Kommissionen, medlemsstaterne og autoriteten senest den 30. april 2016.</p>

⁽¹⁾ Yderligere oplysninger om aktivstoffets identitet og specifikation fremgår af den reviderede vurderingsrapport.

BILAG II

I del B i bilaget til gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011 indsættes følgende:

Nummer	Almindeligt anvendt navn, identifikationsnr.	IUPAC-navn	Renhed (*)	Godkendelsesdato	Udløbsdato for stoffets godkendelse	Særlige bestemmelser
»56	Orangeolie CAS-nr. 8028-48-6 (appelsinekstrakt) 5989-27-5 (D-limonen) CIPAC-nr. 902	(R)-4-isopropenyl-1-methylcyclohexen eller p-mentha-1,8-dien	≥ 945 g/kg (af D-limonen) Aktivstoffet skal overholde specifikationerne for Ph. Eur. (Pharmacopoeia Europea) 5.0 (Aurantii dulcis aetheroleum) og ISO 3140:2011(E)	1. maj 2014	30. april 2024	<p>Med henblik på gennemførelsen af de i artikel 29, stk. 6, i forordning (EF) nr. 1107/2009 nævnte ensartede principper skal der tages hensyn til konklusionerne i den reviderede vurderingsrapport om orangeolie, særlig tillæg I og II, som færdigbehandlet i Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed den 3. oktober 2013.</p> <p>Ved denne samlede vurdering skal medlemsstaterne være særligt opmærksomme på:</p> <p>a) beskyttelsen af brugere og arbejdstagere</p> <p>b) risikoen for fugle og pattedyr.</p> <p>Anvendelsesbetingelserne bør omfatte risikobegrænsende foranstaltninger, hvis det er relevant.</p> <p>Ansøgeren indsender bekræftende oplysninger for så vidt angår skæbnen for orangeolies metabolitter og nedbrydningsvejen og -hastigheden i jorden og valideringen af endpoints i den økotoxikologiske risikovurdering.</p> <p>Ansøgeren fremlægger disse oplysninger for Kommissionen, medlemsstaterne og autoriteten senest den 30. april 2016.»</p>

(*) Yderligere oplysninger om aktivstoffets identitet og specifikation fremgår af den reviderede vurderingsrapport.

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 1166/2013

af 18. november 2013

om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011 for så vidt angår godkendelsesbetingelserne for aktivstoffet dichlorprop-P

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 af 21. oktober 2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om ophævelse af Rådets direktiv 79/117/EØF og 91/414/EØF ⁽¹⁾, særlig det andet alternativ i artikel 21, stk. 3, og artikel 78, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ved Kommissionens direktiv 2006/74/EF ⁽²⁾ blev dichlorprop-P optaget som aktivstof i bilag I til Rådets direktiv 91/414/EØF ⁽³⁾ på betingelse af, at de berørte medlemsstater pålagde den anmelder, der anmodede om, at dichlorprop-P blev optaget i bilaget, at fremlægge yderligere bekræftende oplysninger om dyremetabolisme og vurderingen af den akutte risiko og risikoen på kort sigt for fugle og af den akutte risiko for planteædende pattedyr.

(2) Aktivstoffer i bilag I til direktiv 91/414/EØF betragtes som godkendt i henhold til forordning (EF) nr. 1107/2009 og er anført i del A i bilaget til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011 ⁽⁴⁾.

(3) Anmelderen har forelagt yderligere oplysninger med henblik på at bekræfte risikovurderingen for fugle og pattedyr ved anvendelse til korn, græsarealer og græsfrøafgrøder for den rapporterende medlemsstat, Danmark, inden for den frist, der er fastsat for forelæggelse af oplysninger.

(4) Danmark vurderede de yderligere oplysninger, som anmelderen havde forelagt. Danmark forelagde den 22. juli 2011 sin vurdering i form af et tillæg til udkastet

til vurderingsrapport for de øvrige medlemsstater, Kommissionen og Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet (i det følgende benævnt »autoriteten«).

(5) Kommissionen hørte autoriteten, der fremlagde sin udtalelse om risikovurderingen for dichlorprop-P den 13. november 2012 ⁽⁵⁾.

(6) Ud fra de yderligere oplysninger, som anmelderen havde forelagt, fandt Kommissionen, at de krævede yderligere bekræftende oplysninger ikke var blevet forelagt, og at en høj risiko for fugle og pattedyr ikke kunne udelukkes, medmindre der indføres yderligere restriktioner.

(7) Kommissionen opfordrede anmelderen til at fremsætte bemærkninger til den reviderede vurderingsrapport om dichlorprop-P.

(8) Det bekræftes, at aktivstoffet dichlorprop-P betragtes som godkendt i henhold til forordning (EF) nr. 1107/2009. For at fugle og pattedyr eksponeres mindst muligt, bør anvendelsesformålene for dette aktivstof dog begrænses yderligere, og der bør træffes specifikke risikobegrænsende foranstaltninger til beskyttelse af disse arter.

(9) Bilaget til gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011 bør derfor ændres.

(10) Medlemsstaterne bør have tid til at tilbagekalde godkendelser af plantebeskyttelsesmidler, der indeholder dichlorprop-P.

(11) For plantebeskyttelsesmidler, der indeholder dichlorprop-P, og for hvilke medlemsstaterne bevilger en afviklingsperiode i henhold til artikel 46 i forordning (EF) nr. 1107/2009, bør en sådan periode udløbe senest et år efter tilbagetrækningen eller ændringen af godkendelsen.

(12) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Fødevarerækeden og Dyresundhed —

⁽¹⁾ EUT L 309 af 24.11.2009, s. 1.

⁽²⁾ Kommissionens direktiv 2006/74/EF af 21. august 2006 om ændring af Rådets direktiv 91/414/EØF for at optage dichlorprop-P, metconazol, pyrimethanil og triclopyr som aktive stoffer (EUT L 235 af 30.8.2006, s. 17).

⁽³⁾ Rådets direktiv 91/414/EØF af 15. juli 1991 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler (EFT L 230 af 19.8.1991, s. 1).

⁽⁴⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011 af 25. maj 2011 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 for så vidt angår listen over godkendte aktivstoffer (EUT L 153 af 11.6.2011, s. 1).

⁽⁵⁾ EFSA Journal 2012;10(11):2950. Foreligger online: www.efsa.europa.eu/efsajournal.htm

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011

Del A i bilaget til gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011 ændres som angivet i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Overgangsforanstaltninger

Om nødvendigt ændrer eller tilbagekalder medlemsstaterne i henhold til forordning (EF) nr. 1107/2009 eksisterende godkendelser af plantebeskyttelsesmidler, der indeholder dichlorprop-P som aktivstof senest den 9. juni 2014.

Artikel 3

Afviklingsperiode

Eventuelle afviklingsperioder, som medlemsstaterne bevilger i henhold til artikel 46 i forordning (EF) nr. 1107/2009, skal være så korte som muligt og skal udløbe senest den 9. juni 2015.

Artikel 4

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. november 2013.

På Kommissionens vegne
José Manuel BARROSO
Formand

BILAG

Kolonnen »Særlige bestemmelser« i række 133, dichlorprop-P, i del A i bilaget til gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011 affattes således:

»DEL A

Må kun tillades anvendt som herbicid.

For korn må der kun tillades anvendelse om foråret i doseringer på højst 800 g aktivstof pr. ha pr. anvendelse.

Må ikke tillades anvendt til græsarealer.

DEL B

Med henblik på gennemførelsen af de i artikel 29, stk. 6, i forordning (EF) nr. 1107/2009 nævnte ensartede principper skal der tages hensyn til konklusionerne i den reviderede vurderingsrapport om dichlorprop-P, særlig tillæg I og II, som færdigbehandlet i Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed den 23. maj 2006.

Medlemsstaterne skal i den samlede vurdering være særligt opmærksomme på at beskytte fugle, pattedyr, vandorganismer og planter, der ikke er målarter.

Godkendelsesbetingelserne skal omfatte risikobegrænsende foranstaltninger, hvis det er relevant.«

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 1167/2013**af 18. november 2013****om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) ⁽¹⁾,

under henvisning til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 af 7. juni 2011 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår frugt og grøntsager og forarbejdede frugter og grøntsager ⁽²⁾, særlig artikel 136, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 fastsættes der på basis af resultatet af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterier for

Kommissionens fastsættelse af faste importværdier for tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i del A i bilag XVI til nævnte forordning.

- (2) Der beregnes hver arbejdsdag en fast importværdi i henhold til artikel 136, stk. 1, i gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 under hensyntagen til varierende daglige data. Derfor bør nærværende forordning træde i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier som omhandlet i artikel 136 i gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 fastsættes i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. november 2013.

På Kommissionens vegne
For formanden

Jerzy PLEWA

Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landdistrikter

⁽¹⁾ EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 157 af 15.6.2011, s. 1.

BILAG

Faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	AL	46,1
	MA	40,6
	MK	55,3
	TR	116,2
	ZZ	64,6
0707 00 05	AL	45,1
	MK	57,9
	TR	126,2
	ZZ	76,4
0709 93 10	MA	86,2
	TR	152,0
	ZZ	119,1
0805 20 10	MA	80,7
	ZZ	80,7
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	IL	78,7
	TR	69,3
	UY	56,3
	ZZ	68,1
0805 50 10	TR	71,5
	ZZ	71,5
0806 10 10	BR	245,1
	LB	251,9
	PE	258,8
	TR	163,3
	US	347,2
	ZZ	253,3
0808 10 80	BR	93,9
	CL	102,3
	MK	38,5
	NZ	93,9
	US	181,0
	ZA	200,2
0808 30 90	ZZ	118,3
	CN	57,5
	TR	128,9
	ZZ	93,2

⁽¹⁾ Landefortegnelse fastsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1833/2006 (EUT L 354 af 14.12.2006, s. 19). Koden »ZZ« = »anden oprindelse«.

AFGØRELSER

KOMMISSIONENS AFGØRELSE

af 25. juli 2012

om foranstaltning SA.23324 — C 25/07 (ex NN 26/07) — Finland Finavia, Airpro og Ryanair i Tampere-Pirkkala lufthavn

(meddelt under nummer C(2012) 5036)

(Kun den finske og den svenske tekst er autentiske)

(EØS-relevant tekst)

(2013/664/EU)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 108, stk. 2, første afsnit,

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, særlig artikel 62, stk. 1, litra a),

efter at have opfordret interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger i overensstemmelse med disse artikler⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

1. SAGSFORLØB

- (1) I februar 2005 modtog Kommissionen en klage fra Blue1 Oy (»Blue1«), et finsk luftfartsselskab, der indgår i SAS Group. Blue1 påstod bl.a., at Ryanair Ltd. (»Ryanair«) modtog støtte, da de lufthavnsafgifter, selskabet skulle betale i Tampere-Pirkkala lufthavn (»TMP lufthavn« eller »lufthavnen«), lå under gennemsnittet.
- (2) Kommissionen anmodede Finland om at fremsende yderligere oplysninger vedrørende klagen ved skrivelse af 2. marts 2005 og 23. maj 2006. Finland svarede ved skrivelse af 27. april 2005 og 27. juli 2006.
- (3) Ved skrivelse af 10. juli 2007 meddelte Kommissionen Finland, at den havde besluttet at indlede den procedure, der er fastsat i artikel 108, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF)⁽²⁾ (»beslutningen om at indlede proceduren«), over for aftalen mellem Airpro Oy og Ryanair samt Finavias og Airpro Oys gennemførelse af lavprisstrategien i TMP lufthavn.

⁽¹⁾ EUT C 244 af 18.10.2007, s. 13.

⁽²⁾ Med virkning fra den 1. december 2009 er EF-traktatens artikel 87 og 88 blevet til henholdsvis artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF). De to sæt bestemmelser er indholdsmæssigt identiske. I denne afgørelse skal henvisninger til artikel 107 og 108 i TEUF efter omstændighederne forstås som henvisninger til EF-traktatens artikel 87 og 88. Med TEUF er der endvidere sket en række terminologiske ændringer, bl.a. er »Fællesskabet« erstattet af »Unionen«, og »fællesmarkedet« af »det indre marked«. Det er terminologien i TEUF, der er anvendt i denne afgørelse.

Finland fremsatte sine bemærkninger til beslutningen om at indlede proceduren den 28. november 2007.

- (4) Kommissionens beslutning om at indlede proceduren blev offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*⁽³⁾. Kommissionen opfordrede interesserede parter til at sende deres bemærkninger til de pågældende foranstaltninger senest en måned efter datoen for offentliggørelsen.
- (5) Kommissionen modtog bemærkninger fra fire interesserede parter (Ryanair, SAS Group, Air France og Sammenlutningen af Europæiske Luftfartsselskaber (AEA)). Kommissionen videresendte bemærkningerne til Finland ved skrivelse af 13. februar 2008. Finland fremsatte sine bemærkninger den 15. april 2008.
- (6) Kommissionen anmodede om yderligere oplysninger ved skrivelse af 25. juni 2010. Finland svarede ved skrivelse af 1. juli 2010. Ved skrivelse af 5. april 2011 anmodede Kommissionen om yderligere oplysninger om finansieringen af lufthavnen. Finland svarede ved skrivelse af 5. maj 2011. Finlands svar var imidlertid ufuldstændigt. Kommissionen fremsendte derfor en rykkerskrivelse i henhold til artikel 10, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93⁽⁴⁾. Finland svarede ved skrivelse af 15. juni 2011.

2. BESKRIVELSE AF FORANSTALTNINGERNE OG BEGRUNDELSE FOR INDLEDNING AF PROCEDUREN

2.1. Baggrund for undersøgelsen

TMP lufthavn

- (7) TMP lufthavn er beliggende i Pirkkala, 13 km sydvest for byen Tampere i det sydlige Finland. Det er den tredje største lufthavn i Finland (målt i antal passagerer, jf. tabel i betragtning 10). Ud over varetagelsen af den civile luftfart er lufthavnen også base for det finske flyvevåben.

⁽³⁾ Jf. fodnote 2.

⁽⁴⁾ EFT L 83 af 27.3.1999, s. 1.

(8) TMP lufthavn har to passagerterminaler til ruteflyvning:

— Terminal 1 (»T1«) blev bygget i 1998 og anvendes i øjeblikket af Finnair, Flybe, SAS, Blue1 og Air Baltic. I 2003 havde T1 en kapacitet på 550 000 passagerer om året.

— Terminal 2 (»T2«) blev oprindeligt anvendt som fragthangar af DHL, og da den blev ledig i 2002, blev den omdannet til en lavpristerminal. T2 anvendes i øjeblikket kun af Ryanair. T2 har en kapacitet på 425 000 passagerer om året.

(9) TMP lufthavn, bortset fra T2, ejes og drives af Finavia Oyj⁽⁵⁾ (»Finavia«). T2 udlejes af Finavia til datterselskabet Airpro Oy⁽⁶⁾ (»Airpro«). Airpro driver terminalen og leverer groundhandlingsydelser i terminalen. Airpro indgik desuden en aftale med Ryanair [...] (*) den 3. april 2003.

(10) Passagertrafikken i lufthavnen steg fra 304 025 passagerer i 2003 til 617 397 passagerer i 2010 som følge af udviklingen i passagertallet i T2. I 2010 var Ryanairs andel af passagerer i TMP lufthavn ca. [...]. Nedenstående tabel viser udviklingen i antallet af passagerer i TMP lufthavn fra 2003 til 2010:

År	Antal passagerer, T1	Antal passagerer, T2	Samlet antal passagerer i TMP lufthavn
2003	[...]	[...]	304 025
2004	[...]	[...]	495 892
2005	[...]	[...]	597 102
2006	[...]	[...]	632 010
2007	[...]	[...]	687 711

⁽⁵⁾ Indtil udgangen af 2009 var Finavia Oyj (tidligere kendt som det finske luftfartsvæsen) et statsligt selskab. Den 1. januar 2010 blev Finavia omdannet til et aktieselskab ved lov 877/2009 om omdannelse af den civile luftfartsstyrelse til et aktieselskab. Selskabet driver 25 lufthavne i Finland. Kun tre lufthavne drives ikke af Finavia. Ud over driften af finske lufthavne udbyder Finavia luftfartstjenester i sine egne lufthavne og er også ansvarlig for overvågningen af det finske luftrum. Finavias handel med fast ejendom varetages af datterselskabet Lentoasemakiinteistö Oyj. Dette selskab udbyder facilitets-tjenester til selskaber, der opererer i lufthavnen, udvikler bygge- og anlægsprojekter og er indehaver af lokaler i lufthavne.

⁽⁶⁾ Airpro Oy er et helejet (100 % ejet) datterselskab af Finavia. Det udvikler og udbyder lufthavns- og rejsetjenester i Finavias lufthavne. Airpro ejer et datterselskab, RTG Ground Handling Ltd., der leverer groundhandlingsydelser.

(*) Forretningshemmelighed.

År	Antal passagerer, T1	Antal passagerer, T2	Samlet antal passagerer i TMP lufthavn
2008	[...]	[...]	709 356
2009	[...]	[...]	628 105
2010	[...]	[...]	617 397

2.2. De undersøgte foranstaltninger og Kommissionens indledende vurdering

(11) Følgende spørgsmål blev rejst i beslutningen om at indlede proceduren:

— For det første om Finavia handlede som markedsøkonomisk investor, da selskabet besluttede at omdanne en fragthangar til T2, en lavpristerminal, og denne investeringsbeslutning i så fald ikke udgør statsstøtte til Airpro, og i modsat fald, om denne støtte kan anses for at være forenelig med det indre marked.

— For det andet, om en markedsøkonomisk investor ville have indgået en lignende aftale som Airpros aftale med Ryanair, og i modsat fald om den støtte, der blev ydet i henhold til aftalen, kunne anses for at være forenelig med det indre marked.

(12) Med hensyn til det første spørgsmål udtrykte Kommissionen tvivl om, hvorvidt Finavia handlede ud fra et langsigtet rentabilitetssynspunkt, da selskabet besluttede at omdanne fragthangaren til en lavpristerminal. Kommissionen var desuden i tvivl om, hvorvidt Finavias investeringer i omdannelsen af denne tidligere fragthangar til en lavpristerminal også kunne betragtes som en selektiv fordel for Airpro, som selskabet ikke ville have opnået under normale markedsøkonomiske vilkår.

(13) Med hensyn til det andet spørgsmål skulle Kommissionen undersøge, om Airpro i dette tilfælde handlede ud fra et langsigtet rentabilitetssynspunkt, og om den fordel, Ryanair angiveligt har, er en fordel, som selskabet ikke ville have opnået under normale markedsøkonomiske vilkår. Kommissionen udtrykte navnlig tvivl om, hvorvidt den »alt inkluderet«-afgift, som Ryanair betalte, var baseret på omkostningerne ved de tjenester, som Airpro ydede luftfartsselskabet. Finland oplyste desuden ikke Kommissionen om betingelserne i aftalen med Ryanair eller om forretningsplanen med analysen af aftalens rentabilitet for Airpro. Kommissionen udtrykte derfor i sin beslutning om at indlede proceduren tvivl om, hvorvidt Airpro havde handlet ud fra et langsigtet rentabilitetssynspunkt. Det kunne således ikke udelukkes, at indgåelsen af aftalen gav Ryanair en fordel, som selskabet ikke ville have opnået under normale markedsøkonomiske vilkår.

- (14) Kommissionen udtrykte tvivl om, hvorvidt betingelserne vedrørende forenelighed i henhold til EF-retningslinjerne om finansiering af lufthavne og statslig startstøtte til luftfartsselskaber, som opererer fra regionale lufthavne⁽⁷⁾ (»retningslinjerne for luftfart fra 2005«) var opfyldt i nærværende sag, og om statsstøtteforanstaltningerne kunne anses for at være forenelige med det indre marked, jf. artikel 107, stk. 3, litra c), i TEUF.

3. FINLANDS BEMÆRKNINGER

3.1. Finavias og Airpros lavprisstrategi i TMP lufthavn

- (15) Finland indledte sine bemærkninger med at redegøre for baggrunden for Finavias og Airpros lavprisstrategi i TMP lufthavn. Finland forklarede, at T2 blev bygget i 1979 til midlertidig anvendelse som lufthavnsbygning. I 1995 blev bygningen omdannet til en fragthangar til fragtoperationer og blev anvendt af DHL. I 2002 opsagde DHL lejeaftalen, og terminalen blev ledig.
- (16) Finland anførte, at da det ikke var muligt for Finavia at tiltrække en ny fragtoperør til Tampere eller at udleje hangaren, blev det besluttet at omdanne hangaren til en lavpristerminal med basale groundhandlyingdelser. De oprindelige omkostninger ved bygning af T2 var på daværende tidspunkt allerede afskrevet, og renoveringen af terminalen krævede kun mindre renoveringsarbejder⁽⁸⁾. I følgende tabel anføres de enkelte investeringsomkostninger i forbindelse med renoveringen af T2, der beløber sig til 760 612 EUR.

Renoveringsarbejder	Investeringsomkostninger i EUR
Planlægning	[...]
Udskrifter, tilladelser, rejseaktivitet	[...]
Bygge- og anlægskonstruktioner	[...]
Varme/rør/klimaanlæg	[...]
Elektricitet	[...]
Lavspændingsinstallationer	[...]
Transportbånd	[...]
Sikkerhedsscreeningsudstyr	[...]
I alt	760 612

- (17) På baggrund af ovennævnte beregning påpegede Finland, at selv om det var lykkedes Finavia at finde en anden forpagter, der kunne anvende T2 som fragthangar, ville det have været nødvendigt at udføre en række bygge- og anlægsarbejder for ca. 100 000 EUR. Det var desuden altid muligt at bruge transportbåndene i Finavias andre lufthavne.
- (18) Finland påpegede endvidere, at det var Finavias hensigt at give alle luftfartsselskaber, der var villige til at acceptere den lavere servicekvalitet, adgang til den nye lavpristerminal. I følgende tabel sammenlignes serviceniveauet og servicefaciliteterne i T1 og T2 i TMP lufthavn.

	Terminal 1 (T1)	Terminal 2 (T2)
Driftsmodel	Traditionel model: Indtjekning, sikkerhedskontrol, transport, sortering og på- og aflæsning af bagage foretages af forskellige faggrupper og virksomheder.	Lavprismodel: Den samme person varetager alle de forskellige faggruppers opgaver i T1 såsom indtjekning, sikkerhedskontrol og på- og aflæsning af bagage. Funktionerne udføres i et afgrænset område i terminalen, hvilket kræver et minimalt personale og fremskynder gennemstrømningen af passagerer.
Groundhandling-kapacitet	Fra tre til fem (afhængigt af flytypen) samtidige starter eller landinger	Ét afgående fly i timen
Faciliteter	Faciliteter med god betjening, herunder et sofistikeret bagagetransportsystem, behagelige venteværelser med tilknyttede tjenester, faciliteter til at varetage betjeningen af flere groundhandlingleverandører osv.	Grundlæggende faciliteter, der primært opfylder standarder for lagerbygninger (f.eks. betongulve) med kun få vinduer.

⁽⁷⁾ EUT C 312 af 9.12.2005, s. 1.

⁽⁸⁾ Renoveringsarbejderne omfattede etablering af en indtjekningshal, kontorfaciliteter, toiletfaciliteter og faciliteter til ud- og indrejsende passagerer, faciliteter til sikkerhedskontrol af passagerer og bagage, cafeteria/restaurant og renovering af el, rør, varme- og klimaanlæg samt ændringer af infrastrukturen uden for terminalen for fodgængere og bilister.

- (19) Finland anførte, at da T2 kun kunne levere groundhand-
lingydelser til ét afgående fly i timen, var terminalen kun
egnet for luftfartsselskaber, der tilbyder direkte flyvninger
med store fly. For at optimere anvendelsen af personalet
krævede terminaloperatøren, at luftfartsselskaberne indgik
langsigtede aftaler, herunder om fartplaner, og i modsæt-
ning til i T1 var det f.eks. ikke altid muligt at få afgang
på de tidspunkter, som luftfartsselskaberne ønskede.
Ifølge Finland gjorde optimeringen af personaleomkost-
ningerne og serviceniveauet det muligt at opnå omkost-
ningsbesparelser på ca. [...] sammenholdt med T1.
- (20) Finland fremførte, at man inden påbegyndelsen af reno-
veringen af T2 og vedtagelsen af en lavprisstrategi havde
drøftet spørgsmålet flere gange på Finavias bestyrelses-
møder. Der blev i denne forbindelse ligeledes udarbejdet
en forretningsplan. I følgende tabel sammenfattes forret-
ningsplanen (det værste tænkelige scenario) for renove-
ringen af T2 og gennemførelsen af en lavprisstrategi: [...]
- (21) Finland påpegede, at den på forhånd udarbejdede forret-
ningsplan var baseret på forsigtige skøn, hvilket havde
resulteret i en undervurdering af de forventede indtægter
og en overvurdering af de forventede omkostninger i de
sidste tre år af den pågældende periode. I de øvrige
scenarier blev det forudsat, at lavprisstrategien var
endnu mere rentabel. De »alt inkluderet«-afgifter, der
blev betalt af de luftfartsselskaber, som anvender T2,
varierede i de forskellige scenarier mellem [...] pr. flyeks-
pedition (turnaround). Da beslutningen om lavprisstrate-
gien blev truffet af Finavias bestyrelse på grundlag af
beregninger og undersøgelser, kunne den ikke tilregnes
staten. Foranstaltningerne var ikke foranlediget af krav
eller ordrer fra myndigheder, og myndighederne var
heller ikke inddraget i vedtagelsen af foranstaltningerne.
- (22) Finland anførte, at Finavia og Airpro opererede i over-
ensstemmelse med forretningsprincipper og finansierede
deres aktiviteter gennem serviceafgifter og indtægter fra
kunder og andre forretningsaktiviteter. Det blev under-
streget, at hverken Finavia eller Airpro modtog statsstøt-
temidler, idet de var overskudsgivende og indbetalte en
del af deres overskud til staten i overensstemmelse med
pålagte indtjeningskrav.
- (23) Finland anførte, at det var det finske ministerium for
transport og kommunikation, der fastlagde Finavias resul-
tatmål. Disse resultatmål blev imidlertid fastlagt for hele
koncernen, og Finavia traf selv individuelle forretnings-
beslutninger. I de seneste år (2003-2005) var Finavias
indtjeningskrav fastsat til ca. 4 % af den investerede kapi-
tal. Finavias resultater sammenfattes i følgende tabel:

Økonomiske nøgletal for Finavia i mio. EUR (faktiske tal)

År	2003	2004	2005
Indtægter	219	234	243
Overskud	17	15	22
Udbetalt udbytte til staten	6	5	10

- (24) Finland oplyste, at Finavia ikke udarbejdede lufthavnsspe-
cifikke regnskaber, da alle lufthavnene indgik i den
samme juridiske enhed. Siden 2000 har Finland dog
ikke desto mindre indsamlet lufthavnsspecifikke oplys-
ninger baseret på sine egne beregninger (faktiske data).
Disse oplysninger var baseret på udviklingen i lufthav-
nenes trafikvolumen og de hermed forbundne indtægter
og på lufthavnens ressourceomkostninger, dvs. omkost-
ninger til personale, kontraherede tjenester og afskrivning
af anlægsaktiver. Finavias overordnede resultater i TMP
lufthavn (omfatter ikke Airpros tjenester) sammenfattes
i følgende tabel: [...]
- (25) Ud over kommercielle aktiviteter inkluderede Finavias
finansielle resultater i TMP lufthavn ligeledes aktiviteter,
der falder ind under det offentlige politikker, såsom
flyvekontrol og anvendelse af start- og landingsbanen i
TMP lufthavn til militære formål. Finland forklarede, at
der skulle være adgang til start- og landingsbanen i TMP
lufthavn til militære formål 24 timer i døgnet 365 dage
om året. Landingsbanen blev rent faktisk anvendt til mili-
tære formål (mindst 30 % af de faktiske flybevægelser om
året). Omkostningerne ved flyvekontrol udgjorde ca. [...].
I ovennævnte tal er indregnet den leje, som Airpro
betaler til Finavia for anvendelsen af T2, og landingsafgif-
terne samt andre lufthavnsafgifter for de tjenester, der
leveres til luftfartsselskaber, som anvender T2.
- (26) Med hensyn til Airpro anførte Finland endvidere, at det
var et aktieselskab, der var retligt adskilt fra Finavia. I
følgende tabel sammenfattes de faktiske finansielle resul-
tater af Airpros aktiviteter i TMP lufthavn: [...]
- (27) Airpros finansielle resultater i TMP lufthavn omfattede
omkostninger såsom leje af T2 i TMP lufthavn, Airpros
egne omkostninger til personale og udstyr og omkost-
ningerne til tjenester ydet af Finavia. Regnskaberne
omfattede indtægter såsom den »alt-inkluderet«-afgift,
der blev betalt af Ryanair, parkeringsafgifter og andre
kommercielle indtægter.

(28) Finland anførte derfor, at Finavia og Airpro handlede som markedsøkonomiske investorer, da de besluttede at gennemføre lavprisstrategien og omdanne fragthangaren til en lavpristerminal.

(29) Finland anførte endvidere, at selv om finansieringen af renoveringen af T2 blev anset for at være statsstøtte, ville den være forenelig i henhold til artikel 107, stk. 3, litra c), i TEUF, da den var i overensstemmelse med betingelserne vedrørende forenelighed i retningslinjerne for luftfart fra 2005.

(30) Finland anførte endvidere, at foranstaltningerne kunne anses for at opfylde mål af almen interesse, ikke kun på grund af lufthavnsdriftens almene interesse, men også på grund af diversificeringen af trafikforbindelser i regionen, der imødegår borgernes og samfundets behov. Ifølge Finland stod ændringerne af T2 derfor i forhold til målet og det opnåede resultat.

(31) Finland anførte endvidere, at lufthavnsaktiviteterne havde særlige karakteristika, som der skulle tages hensyn til. TMP lufthavn bidrog f.eks. til at forbedre mobiliteten i mere overbelastede lufthavne i overensstemmelse med EU's mål. Driften af TMP lufthavn bidrog til en regionalt afbalanceret udvikling i et tyndt befolket land som Finland. Det var i denne forbindelse vigtigt at sikre trafikforbindelser fra de fjernere egne i Finland til Europa, da andre transportformer ikke var et levedygtigt alternativ. Udgifterne til bygning af terminalen stod i forhold til målet og var nødvendige. Som det fremgår af forretningsplanen og de faktiske tal, var der på mellemlang sigt tilfredsstillende udsigter med hensyn til anvendelsen af infrastrukturen. Alle luftfartsselskaber havde adgang til T2 på en rimelig og ikkediskriminerende måde. Indtil videre var det imidlertid kun Ryanair, der havde vist interesse herfor.

(32) Ifølge Finland påvirkedes den pågældende infrastruktur ikke i et sådant omfang, at det strider mod Unionens interesser. TMP lufthavn er lille, og foranstaltningernes indvirkning på EU-plan var derfor ikke væsentlig. Fordelene ved foranstaltningerne for regionen opvejede desuden en eventuel negativ indvirkning på EU-plan.

3.2. Lejeaftalen mellem Finavia og Airpro for T2 i TMP lufthavn

(33) Finland oplyste, at Finavia indgik en lejeaftale med Airpro den 23. februar 2003 vedrørende T2 for perioden 1. april 2003-31. marts 2013 (også benævnt »lejeaftalen«). Selv om Finavia oprindeligt afholdt renoveringsomkostningerne, ville Airpro kompensere Finavia for disse omkostninger i form af leje. Finland tilvejebragte ligeledes en kopi af lejeaftalen.

(34) I henhold til lejeaftalen betaler Airpro en månedlig leje på [...] plus [...] i moms for anvendelse af faciliteterne. Lejen, inklusive moms, udgør således i alt [...] pr. måned. I henhold til aftalen skal der ud over grundlejen også kompenseres for omkostningerne ved omdannelsen af fragthangaren til en lavpristerminal, herunder renter.

(35) Finland oplyste, at renoveringen af T2 stadig var i gang på tidspunktet for lejeaftalens indgåelse, og det var nødvendigt at anslå terminalens renoveringsomkostninger for at fastsætte lejen. Omkostningerne blev anslået til 700 000 EUR, og den månedlige indvirkning på lejen blev anslået til ca. [...]. Ud over de anslåede renoveringsomkostninger anslog Finavia omkostningerne til de yderligere arbejder og foranstaltninger efter ibrugtagningen af T2 til ca. [...], og den månedlige indvirkning på lejen blev anslået til [...]. På baggrund af ovenstående beregninger kompenserede Airpro Finavia for omkostningerne ved renoveringen af T2 gennem en månedlig leje på [...].

(36) Finland gjorde gældende, at den månedlige leje betalt af Airpro ikke lå under markedsprisen. Den leje, der blev betalt af Airpro, var rent faktisk højere end den leje, der blev betalt af den tidligere forpagter DHL. DHL betalte en månedlig leje på [...] eksklusive moms for anvendelse af faciliteterne, hvilket svarede til ca. [...] ⁽⁹⁾. Momsen udgjorde [...], og den samlede månedlige leje inklusive moms udgjorde således [...], hvilket svarede til ca. [...].

(37) Finland bemærkede endvidere, at hvis lavprisstrategien ikke var blevet gennemført, og hvis fragthangaren ikke var blevet omdannet til en lavpristerminal, havde T2 måske fortsat stået tom, hvilket ville have belastet TMP lufthavnens økonomi.

⁽⁹⁾ Eurokursen pr. 31. december 1998: 5,94573 FIM.

3.3. Airpros gennemførelse af lavprisstrategien og aftalen af 3. april 2003 mellem Airpro og Ryanair

- (38) Med hensyn til Airpros gennemførelse af lavprisstrategien anførte Finland, at der var blevet indledt drøftelser med en række luftfartsselskaber på et tidligere tidspunkt. Der havde f.eks. været længerevarende drøftelser med Ryanair gennem nogle år, inden det blev besluttet at gennemføre en lavprisstrategi i TMP lufthavn.
- (39) Ifølge Finland var det brev, som Airpro havde sendt til en række luftfartsselskaber med en opfordring til at overveje at indlede aktiviteter i lavpristerminalen, kun et enkelt led i markedsstrategien for T2. T2 i TMP lufthavn blev markedsført aktivt på handelsmessen »Routes trade fair«⁽¹⁰⁾ gennem flere år, første gang i 2002. Det blev antaget, at andre luftfartsselskaber ud over Ryanair også ville være interesseret i at indlede aktiviteter i denne terminal.
- (40) Finland har tilvejebragt en kopi af salgsbrevet. I brevet anføres de afgifter, der skal betales i T2, f.eks. afgiften for groundhandling og terminalanvendelse, hvis størrelse afhænger af den pågældende flytype. Ud over de afgifter, der skal betales i T2, skal luftfartsselskaberne betale de normale landings-, TNC- og sikkerhedsafgifter.
- (41) Finland har tilvejebragt en kopi af aftalen med en gyldighedsperiode på [...] indgået mellem Airpro og Ryanair den 3. februar 2003 (»aftalen«). Aftalen indeholder de driftsmæssige og økonomiske betingelser for Ryanairs etablering og drift af kommercielle flyvninger til og fra T2 i TMP lufthavn. Aftalen trådte i kraft dagen efter aftalens indgåelse (dvs. den 4. april 2003) og udløber den [...].
- (42) Ryanair betaler for TMP lufthavnens tjenester et enkelt gebyr pr. fly (afgang og ankomst), dvs. en »alt inkluderet«-afgift pr. fly af typen B737-800 eller anden variant af fly af typen B-737 med en maksimal MTOW⁽¹¹⁾ på 67 000 kg fra den 4. april 2003. Afgiften omfatter start- og landingsafgiften, afmærkningsafgifter, støj- og natafgifter, TNC-afgiften, afgifter for handling på forplads og for handling af passagerer, herunder sikkerhedsafgifter, og passagerafgiften.
- (43) Som sammenfattet i følgende tabeller afhænger »alt-inkluderet«-afgiften af Ryanairs daglige flyvninger i lufthavnen og af aftaleåret: [...]
- (44) I aftalen forpligter Ryanair sig til at indlede aktiviteter i TMP lufthavn med [...] daglige flyekspeditioner. Ryanair indvilliger endvidere i at meddele enhver nedgang i antallet af daglige flyekspeditioner i lufthavnen med en frist på [...].
- (45) [...]
- (46) I henhold til aftalen forventede Ryanair at nå op på ca. [...] afrejsende passagerer i TMP lufthavn i de første 12 måneder og ca. [...] afrejsende passagerer i de følgende 12 måneder.
- (47) I henhold til aftalen har T2 i TMP lufthavn en maksimal kapacitet på én flyekspedition pr. time mellem kl. 7.00 og kl. 24.00. Ryanair og Airpro aftaler fartplanerne på forhånd.
- (48) Airpro skal etablere en servicedesk for passagerer i et centralt område i lufthavnens hovedterminal (T1) og skal tilvejebringe pladsreservationsfaciliteter for Ryanairs passagerer. I henhold til aftalen skal Ryanair betale provision til Airpro på [...] for alle Ryanairs flyvninger (eksklusive skatter, gebyrer og andre afgifter), som sælges med debit-/kreditkort af Airpro.
- (49) Aftalen indeholder ligeledes ordninger vedrørende den påkrævede vedligeholdelse af start- og landingsbanen i TMP lufthavn i sommeren 2003, hvor lufthavnen vil være lukket for al trafik. I denne periode vil trafikken i TMP lufthavn blive omdirigeret til Pori lufthavn, og Airpro vil arrangere bustransport for Ryanairs passagerer.
- (50) Ifølge Finland var aftalen mellem Airpro og Ryanair baseret på handelsmæssige vilkår og omfattede ikke statsstøtte. Andre luftfartsselskaber havde også mulighed for at nå til enighed med Airpro om lignende aftalebetingelser som Ryanair. I salgsbrochuren *The Case for Tampere-Pirkkala Airport*, der blev udarbejdet i forbindelse

⁽¹⁰⁾ »Routes trade fair« er en årlig messe, hvor der sælges flyruter til luftfartsselskaber og lufthavne.

⁽¹¹⁾ Et flys højeste tilladte startvægt (MTOW) er den højeste vægt, ved hvilken flyets pilot må forsøge at starte, og vægten fastsættes bl.a. ud fra strukturelle begrænsninger. MTOW er med andre ord den højeste vægt, ved hvilken det er blevet påvist, at flyet opfylder alle kravene til luftdygtighed.

med handelsmessen i 2004, blev det f.eks. understreget, at T2 var åben for alle operatører, da terminalen på daværende tidspunkt stadig havde ledig kapacitet til to yderligere luftfartsselskaber.

(51) Finland mente endvidere, at de afgifter, som Ryanair betalte i TMP lufthavn, var omkostningsbaserede og overskudsgivende for Airpros og Finavias aktiviteter i TMP lufthavn. Airpro opkrævede afgifter hos Ryanair for sine tjenester og for Finavias tjenester. Airpro udbetalte efterfølgende de afgifter, der blev opkrævet for Ryanairs aktiviteter i lufthavnen i henhold til Finavias luftfartsinformationspublikation – Aeronautical Information Publication (»AIP«) ⁽¹²⁾, til Finavia. Eventuelle afgiftsforskelle var begrundet i de pågældende tjenesters art og omfang.

(52) Finland anførte, at alle luftfartsselskaber, der anvendte TMP lufthavn, betalte de samme afgifter for tjenester af samme kvalitet. Passagerafgiften opkrævet for tjenester i T2 afhang f.eks. af kvaliteten af de tjenester, der blev ydet i terminalen. Hverken Finavia eller Airpro var involveret i opkrævningen af den serviceafgift, der fremgik af Ryanairs flybillet, og som Ryanair opkrævede hos sine passagerer. I modsætning til Blue1s påstand, var Ryanair ikke undtaget for at betale passagerafgiften. Den omstændighed, at Airpros aktiviteter i T2 var rentable, beviste, at Ryanair skulle betale for Airpros tjenester.

(53) Finavia opkrævede følgende afgifter hos Ryanair gennem Airpro i TMP lufthavn, der beløb sig til [...] i alt:

— landingsafgifter ⁽¹³⁾: [...]

— afgifter for luftfartstjenester: [...]

(54) Med hensyn til afgifter for luftfartstjenester anførte Finland, at de afhang af flyets vægt, flyvningens længde og indholdet af de benyttede tjenester. Finavias overskud

⁽¹²⁾ Ifølge Finland udarbejdes AIP Finland i overensstemmelse med bilag 15 til konventionen angående international civil luftfart og vejledningen om luftfartsinformationstjenester (ICAO Doc 8126). Det generelle afsnit i AIP omhandler ligeledes Finavias flyafgifter.

⁽¹³⁾ Ved en MTOW på 69 900 kg.

omfattede ligeledes en årlig ruteafgift ⁽¹⁴⁾, der udgjorde ca. [...] i 2006, og som ville stige i takt med Ryanairs voksende antal flyvninger.

(55) Finland anførte desuden, at driftsoverskuddet fra Ryanairs aktiviteter i TMP lufthavn beløb sig til i alt [...] i 2005. Endelig anførte Finland, at Ryanair i henhold til aftalen også havde forpligtet sig til at øge antallet af flyvninger og opfylde passagermålene i aftalen.

4. BEMÆRKNINGER FRA INTERESSEREDE PARTER

(56) Kommissionen har modtaget bemærkninger fra fire interesserede parter.

4.1. Ryanair

(57) Ryanair indledte sine bemærkninger af 16. november 2007 med at anføre, at indledningen af en formel undersøgelsesprocedure efter selskabets opfattelse var urimelig og unødvendig. Selskabet anførte endvidere, at det beklagede, at Kommissionen ikke gav Ryanair mulighed for at blive inddraget i den foreløbige undersøgelse.

(58) Med hensyn til sagens genstand mente Ryanair, at Kommissionen skulle have taget udgangspunkt i standardhandelsaftaler og besluttet, at aftalen overholdt det markedsøkonomiske investorprincip og dermed ikke omfattede statsstøtte. Da både Finavia og Airpro efter Ryanairs opfattelse drog fordel af selskabets tilstedeværelse i TMP lufthavn, handlede de begge som markedsoperatører, og finansieringen af T2 omfattede ikke støtte.

(59) Med hensyn til etableringen af lavpristerminalen i TMP lufthavn forklarede Ryanair, at der var blevet igangsat en række projekter med henblik på at differentiere lufthavnstjenesterne i EU for at imødegå lavprisselskabernes og deres passagerers behov. Som følge af lufthavnens differentierede serviceniveau blev der opkrævet differentierede afgifter hos luftfartsselskaberne. TMP lufthavn var en af de første lufthavne, der anvendte modellen med differentierede serviceniveauer i samme lufthavn. Ryanair bekræftede, at lufthavnsoperatøren Finavia havde besluttet at etablere T2 på grundlag af en sund forretningsplan, som var blevet hurtigt gennemført og havde øget Finavias indtjening. Ryanair mente derfor, at etableringen af lavpristerminalen ikke indeholdt nogen elementer af statsstøtte til Finavias aktiviteter i TMP lufthavn.

⁽¹⁴⁾ Denne afgift opkræves af Eurocontrol, der efterfølgende udbetaler den til Finavia.

(60) Med hensyn til forvaltningen af T2 anførte Ryanair, at konkurrence mellem terminaler i samme lufthavn øgede effektiviteten og reducerede omkostningerne. Efter Ryanairs opfattelse øgede de højere effektivitetsstandarder i T2 effektiviteten i T1 til gavn for alle luftfartsselskaber, der anvender lufthavnen. Ryanair havde det indtryk, at Airpro lejede terminalen på handelsmæssige vilkår. Finavia drog endvidere fordel af en forøgelse af trafikken i lufthavnen og de stigende indtægter fra landings- og flyvekontrolafgifter. Efter Ryanairs opfattelse var der således ingen elementer af statsstøtte i handelsaftalerne mellem Finavia og Airpro om forvaltningen af T2.

(61) Med hensyn til aftalen mellem Ryanair og Airpro anførte Ryanair indledningsvis, at selskabets forretningsmodel var baseret på stigende effektivitet, som passagererne drog fordel af i form af lavere billetpriser. Den »alt inkluderet«-afgift, som blev betalt i TMP lufthavn, inkluderede alle de afgifter, der skal betales af luftfartsselskaber i lufthavnen. De differentierede afgifter, der blev opkrævet for benyttelse af T2, var begrundet i det tilbudte serviceniveau. Med hensyn til rabatten på lufthavnsafgifterne knyttet til stigningen i antallet af flyvninger gjorde Ryanair gældende, at dette var normal handelspraksis inden for alle erhverv. De fleste betingelser i aftalen mellem Ryanair og Airpro i T2 var generelt gældende for alle luftfartsselskaber, der var villige til at flyve fra T2. Ryanair mente således ikke, at selskabets aftale med Airpro var selektiv. Ryanair anførte endvidere, at både Finavia og Airpro drog fordel af selskabets tilstedeværelse i TMP lufthavn.

4.2. SAS Group

(62) SAS Group fremsatte sine bemærkninger ved brev af 16. november 2007. SAS Group understregede, at der i bemærkningerne var fokus på forbindelsen mellem Finavia og Airpro, omkostningerne ved omdannelsen af T2 og særbehandlingen af Ryanair i TMP lufthavn.

(63) Med hensyn til forbindelsen mellem Finavia og Airpro anførte SAS Group, at TMP lufthavns administrerende direktør var medlem af Airpros bestyrelse, da Finavia besluttede at udleje T2 til Airpro. Den tætte forbindelse mellem Finavia og Airpro fremgik desuden tydeligt af publikationen *Tampere-Pirkkala Airport Finland's Future-Ready Airport*.

(64) SAS Group gjorde gældende, at Finavia krydssubsidierede T2 med indtægter fra T1. SAS Group var navnlig af den opfattelse, at der ikke blev betalt passagerafgifter i T2.

Airpro forvaltede desuden parkeringspladsen uden for T2 og beholdt parkeringsindtægterne. Parkeringsafgifterne på parkeringspladsen ved siden af T2 var dobbelt så høje som afgifterne ved T1.

(65) Med hensyn til omkostningerne for tjenesterne i T2 anførte SAS Group, at Finland ikke havde givet den adgang til disse oplysninger. SAS Group havde ikke fået oplyst, hvorvidt T2 eller TMP lufthavn var rentable, eller hvorvidt Airpro betalte for den infrastruktur, som Finavia stillede til rådighed. Finavia havde f.eks. indkøbt sikkerhedsscreeningsudstyr til T2. SAS Group anførte, at prisniveauet i T2 ifølge Finland og Airpro hang sammen med serviceniveauet. SAS Group påpegede, at serviceniveauet normalt var baseret på det groundhandlingkoncept, som var blevet aftalt mellem luftfartsselskabet og groundhandlingselskabet, og ikke på de tilgængelige områder eller faciliteter.

(66) SAS Group anførte endvidere, at ordningerne vedrørende T2 i TMP lufthavn favoriserede en enkelt forretningsmodel og var klart i strid med artikel 107, stk. 1, i TEUF.

4.3. Air France

(67) Air France fremsatte sine bemærkninger ved skrivelse af 16. november 2007. Air France redegjorde indledningsvis for selskabets handelsmæssige situation i Finland. Air France havde ikke flyvninger til og fra TMP lufthavn i Finland. Air France havde imidlertid fem daglige flyvninger mellem Charles de Gaulle lufthavn i Paris og Helsinki lufthavn (beliggende ca. 180 km fra TMP lufthavn) gennem en ordning med fælles rutenummer med Finnair.

(68) Air France anførte, at selskabet bifaldt retningslinjerne for luftfart fra 2005 og Kommissionens foreløbige vurdering af den finansielle ordning i TMP lufthavn. Air France var navnlig af den opfattelse, at det forhold, at Ryanair var undtaget for at betale passagerafgiften, gav Ryanair fordele og helt klart var udtryk for forskelsbehandling, og at fritagelsen således ikke kunne anses for at være forenelig med det indre marked.

4.4. Sammenslutningen af Europæiske Luftfartsselskaber

(69) Sammenslutningen af Europæiske Luftfartsselskaber (»AEA«) fremsatte sine bemærkninger ved skrivelse af 16. november 2007. AEA's bemærkninger var helt på linje med bemærkningerne fra SAS Group og Air France

5. BEMÆRKNINGER FRA FINLAND OM BEMÆRKNINGER FRA TREDJEPARTER

- (70) Finland har modtaget bemærkninger fra fire interesserede parter.
- (71) Med hensyn til Ryanairs bemærkninger anførte Finland, at luftfartselskabet både havde kommenteret den generelle udvikling på luftfarmsmarkedet i Europa og udviklingen i TMP lufthavn. Finland henviste i denne forbindelse til sine tidligere bemærkninger fremsat efter indledningen af den formelle undersøgelsesprocedure.
- (72) Finland anførte, at SAS Groups bemærkninger rejste nye spørgsmål, som skulle afklares. Finland anførte, at Airpro som tidligere påpeget var en juridisk selvstændig enhed og ikke modtog nogen støtte fra ejeren Finavia.
- (73) Finland anførte, at TMP lufthavnens administrerende direktør ikke var medlem af Airpros bestyrelse, da lejeaftalen blev indgået. TMP lufthavnens administrerende direktør var kun medlem af Airpros bestyrelse fra maj 2003 til april 2007. Med hensyn til salgsbrevet vedrørende TMP lufthavn og lufthavnens lavprisstrategi fremførte Finland, at sådanne markedsføringstiltag ikke kunne være afgørende for de juridiske og økonomiske forbindelser mellem de pågældende selskaber. SAS Group, som opererede fra T1 i TMP lufthavn, blev ikke nævnt i publikationen, da formålet med publikationen var at markedsføre TMP lufthavnens lavprisstrategi.
- (74) Med hensyn til SAS Groups påstande om en eventuel krydssubsidiering mellem T2 og T1 i TMP lufthavn anførte Finland, at Finland allerede havde dokumenteret, at Airpros aktiviteter i TMP lufthavn var rentable, og at Airpro ikke modtog støtte fra Finavia.
- (75) Med hensyn til de forskellige infrastrukturelle tilpasninger i forbindelse med renoveringen af T2 angav Finland, at den leje, som Airpro betalte til Finavia, dækkede disse omkostninger, inklusive renter. Med hensyn til Finavias indkøb af sikkerhedsscreeningsudstyr til T2 anførte Finland, at disse omkostninger var afspejlet i den betalte leje. Parkeringspladsen ved siden af T2 indgik i det område, der blev udlejet til Airpro. Airpro kunne selv fastsætte afgifterne, så længe det skete på en gennemsigtig måde.

- (76) Med hensyn til SAS' påstande om en differentieret prisfastsættelse i TMP lufthavnens T2 henviste Finland til sine bemærkninger fremsat efter indledningen af proceduren.

6. FOREKOMST AF STØTTE

- (77) Det fastslås i artikel 107, stk. 1, i TEUF, at »statsstøtte eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler under enhver tænkelig form, og som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner, er uforenelig med det indre marked, i det omfang den påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne«.
- (78) Kriterierne i artikel 107, stk. 1, er kumulative. En foranstaltning udgør således kun statsstøtte i den i artikel 107, stk. 1, i TEUF anførte forstand, såfremt følgende betingelser alle er opfyldt. Den finansielle støtte skal:

— ydes af staten eller ved hjælp af statsmidler

— begunstige visse virksomheder eller visse produktioner

— fordreje eller true med at fordreje konkurrencevilkårene

— påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne.

6.1. Udgør de finansielle ordninger i forbindelse med gennemførelsen af lavprisstrategien i TMP lufthavn statsstøtte?

- (79) I sin vurdering af, om der er nogen elementer af støtte i de finansielle ordninger i forbindelse med lavprisstrategien i TMP lufthavn, navnlig vedrørende omdannelsen af en ledig fragthangar til en lavpristerminal og den efterfølgende lejeaftale med Airpro, skal Kommissionen undersøge, om en markedsøkonomisk investor under lignende omstændigheder ville have indgået samme eller lignende handelsaftaler som Finavia ⁽¹⁵⁾.

⁽¹⁵⁾ I forbindelse med vurderingen bestilte Kommissionen en undersøgelse fra Ecorys («Kommissionens ekspert»). Kommissionens ekspert analyserede de finansielle data og forudsætningerne i forretningsplanen for Finavias og Airpros lavprisstrategi, lejeaftalen mellem Finavia og Airpro vedrørende drift af T2 og aftalen.

- (80) I henhold til de principper, der er fastlagt i retspraksis, skal Kommissionen sammenligne Finavias adfærd med en privat investors adfærd under markedsøkonomiske vilkår, som lader sig lede af mere langsigtede rentabilitetsudsigter⁽¹⁶⁾. Ifølge Charleroi-dommen⁽¹⁷⁾ skal Kommissionen endvidere, når den vurderer den pågældende foranstaltning, tage højde for alle foranstaltningernes relevante egenskaber og deres sammenhæng. Kommissionen skal med andre ord analysere Finlands beslutning om at renovere fragthangaren i TMP lufthavn og Airpros planlagte gennemførelse af lavprisstrategien i TMP lufthavn på grundlag af en integreret tilgang og i denne forbindelse gennemgå alle de relevante forhold.
- (81) Retten erklærede i dommen i Stardust Marine-sagen følgende: »[...] ved bedømmelsen af, om en stat har iagttaget en handlemåde, som en fornuftig investor ville have fulgt under markedsøkonomiske vilkår, og af, om statens handlemåde er økonomisk rationel, skal der foretages en vurdering af situationen, som den var på det tidspunkt, da de finansielle støtteforanstaltninger blev truffet, hvorved der ikke må tages hensyn til omstændighederne, som de har udviklet sig sidenhen«⁽¹⁸⁾.
- (82) For at kunne anvende det markedsøkonomiske investorprincip skal Kommissionen gå tilbage til det tidspunkt, hvor Finavia traf beslutningen om at renovere den ledige fragthangar og efterfølgende udleje den til Airpro, dvs. til begyndelsen af april 2003. Kommissionen skal også basere sin vurdering på de oplysninger og forudsætninger, som operatøren havde til rådighed, da beslutningerne om de finansielle ordninger og gennemførelsen af lavprisstrategien blev truffet.
- (83) Finland fremfører, at Finavia handlede rationalt, og underbygger sine argumenter med en kopi af den forretningsplan, som Finavia havde udarbejdet på forhånd, og Finavias og Airpros faktiske resultater i TMP lufthavn.
- (84) Kommissionen bemærker i denne forbindelse, at fragthangaren i TMP lufthavn blev ledig, da DHL opsagde lejeaftalen. Finavia mistede en månedlig leje på ca. [...]. Efter nogle måneder stod det klart, at Finavia ikke var i stand til at tiltrække et andet fragtselskab til TMP lufthavn. Derudover ønskede lavprisselskaberne ikke at benytte T1 i lufthavnen, da omkostningerne ved ground-handlingydelserne var højere, end disse luftfartsselskaber var villige til at acceptere. Ifølge prognoserne for luftfartssektoren fra 2002 havde lavprisselskaber som Ryanair imidlertid et højt vækstpotentiale på ca. 30 % om året.
- (85) Kommissionen bemærker endvidere, at den tomme fragthangar var helt afskrevet, og at renoveringsomkostningerne ved omdannelsen af hangaren til en lavpristerminal beløb sig til 760 612 EUR. Selv om fragthangaren ikke var blevet omdannet til en passagerterminal, ville Finavia alligevel have været nødsaget til at udføre visse renoveringsarbejder til et beløb af ca. 100 000 EUR.
- (86) Derudover var Finavia forpligtet til at sikre adgang til start- og landingsbanen i TMP lufthavn til militære formål 24 timer i døgnet 365 dage om året. En forøgelse af trafikken i lufthavnen kunne således resultere i en bedre ressourcefordeling og reducere eventuelle overkapaciteter. Diversificeringen af de luftfartsselskaber, der benyttede lufthavnen, kunne samtidig også reducere lufthavnens forretningsrisici (f.eks. risikoen for uudnyttet kapacitet, hvis et af luftfartsselskaberne indstillede sine aktiviteter) og forbedre den effektive udnyttelse af start- og landingsbanen.
- (87) Der redegøres for disse forhold i Finavias forretningsplan for gennemførelse af lavprisstrategien. Som det fremgår af det værste tænkelige scenarie i Finavias forretningsplan, blev det forudsat, at investeringsprojektet ville være et positivt bidrag. Den gennemsnitlige overskudsgrad⁽¹⁹⁾ blev anslået til [...] (jf. tabel i betragtning 20), hvilket ifølge de oplysninger, som Kommissionen råder over, i det store og hele er i overensstemmelse med overskudsgraden i andre EU-lufthavne⁽²⁰⁾. Kommissionen gør endvidere opmærksom på, at den på forhånd udarbejdede forretningsplan var baseret på forsigtige skøn, hvilket resulterede i en undervurdering af indtægterne og en overvurdering af omkostningerne i de sidste tre år af den pågældende periode. Derudover blev der i forretningsplanen ikke taget højde for Finavias indtjening fra landingsafgifterne, da disse omkostninger blev fratrukket de forventede indtægter. Renoveringsomkostningerne og en behørig forrentning af den investerede kapital var desuden afspejlet fuldt ud i den leje, som Airpro betalte til Finavia, og den blev ligeledes fratrukket de forventede indtægter.

⁽¹⁶⁾ Sag C-305/89, Italien mod Kommissionen (»Alfa Romeo«), Sml. 1991-I, s. 1603, præmis 20 (»Alfa Romeo«), sag T-296/97, Alitalia mod Kommissionen, Sml. 2000-II, s. 3871, præmis 84.

⁽¹⁷⁾ Sag T-196/04, Ryanair mod Kommissionen (»Charleroi«), Sml. 2008-II, s. 3643, præmis 59.

⁽¹⁸⁾ Sag C-482/99, Frankrig mod Kommission (»Stardust Marine«), Sml. 2002-I, s. 4397, præmis 71.

⁽¹⁹⁾ Jf. tabel 6 i Kommissionens afgørelse af 27. januar 2010 om statsstøtte C 12/2008 – Slovakisk – Aftale mellem Bratislava lufthavn og Ryanair, EUT L 27 af 1.2.2011, s. 24.

⁽²⁰⁾ I overskudsgraden (afkastet) sammenlignes nettoresultatet med omsætning (indtægter). Forholdet viser, om en virksomhed genererer et tilstrækkeligt afkast, eftersom det viser, hvor stort et overskud der genereres pr. 1 EUR omsætning. Tallet er således en indikator for rentabilitet og effektivitet.

- (88) For at kunne vurdere Finavias og Airpros lavprisstrategi i sin helhed konsoliderede Kommissionens ekspert indtægterne og omkostningerne i den på forhånd udarbejdede forretningsplan (basisscenario). I indtægterne blev der navnlig taget højde for de selskabsinterne betalinger (f.eks. den leje, som Airpro betalte til Finavia for anvendelsen af T2, landingsafgifter og TNC-afgifter). I følgende tabel sammenfattes indtægts- og omkostningsberegningerne i forbindelse med gennemførelsen af lavprisstrategien i TMP lufthavn som beskrevet ovenfor og strategiens bidrag til overskuddet før renter og skat («EBIT») på koncernniveau (dvs. for Finavia og Airpro) de næste 10 år: [...] ⁽²¹⁾
- (89) Kommissionen bemærker, at den beslutning, der blev truffet af Finavia om at gennemføre lavprisstrategien i TMP lufthavn på baggrund af den på forhånd udarbejdede forretningsplan og den positive nettonutidsværdi (NNV) ⁽²²⁾, var i overensstemmelse med en markedsøkonomisk investors adfærd. Lavprisstrategiens positive nettonutidsværdi øgede Finavias egenkapitalværdi. Kommissionen bemærker endvidere, at forudsætningerne i forretningsplanen og lavprisstrategiens forventede resultater understøttes yderligere af de positive faktiske resultater af Airpros aktiviteter i TMP lufthavn (se navnlig tabellen i betragtning 26). De samlede faktiske finansielle resultater for TMP lufthavn (under hensyntagen til de finansielle resultater af Airpros og Finavias aktiviteter i TMP lufthavn, jf. tabellerne i betragtning 24 og 26) viser, at hele lufthavnens aktiviteter blev rentable på grund af driften af lavpristerminalen.
- (90) I lyset af ovenstående konkluderer Kommissionen, at Finavias beslutning om at gennemføre lavprisstrategien i TMP lufthavn og de underliggende finansielle ordninger er i overensstemmelse med det markedsøkonomiske investorprincip, og at der således ikke er blevet indrømmet økonomiske fordele, som ikke svarer til normale markedsbetingelser.
- (91) Et af de kumulative kriterier i henhold til artikel 107, stk. 1, i TEUF, er ikke opfyldt, og efter Kommissionens opfattelse udgør Finavias beslutning om at gennemføre lavprisstrategien i TMP lufthavn og de underliggende finansielle ordninger derfor ikke statsstøtte i den i artikel 107, stk. 1, i TEUF anførte forstand.
- (92) Med hensyn til Finavias eventuelle krydssubsidiering af Airpro (f.eks. tab af lejeindtægter eller kompensation for driftstab) bemærker Kommissionen, at da alle finansielle ordninger i forbindelse med lavprisstrategien i TMP lufthavn er baseret på en på forhånd udarbejdet forretningsplan i overensstemmelse med det markedsøkonomiske investorprincip, da Airpro betaler en markedsbestemt leje for anvendelsen af T2, da alle omkostningerne i forbindelse med Airpros aktiviteter i TMP lufthavn dækkes af de afgifter, der betales af luftfartsselskaber, som anvender T2 (dvs. Ryanair), og da Finavias aktiviteter i TMP lufthavn kun er rentable på grund af driften af T2, kan det udelukkes, at Finavia krydssubsidierer Airpro.

6.2. Udgør aftalen mellem Airpro and Ryanair statsstøtte?

- (93) Med hensyn til aftalen mellem Airpro og Ryanair har Finland gjort gældende, at Airpro handlede, som en markedsøkonomisk investor ville have gjort i samme situation. Hvis dette er tilfældet, har Ryanair ikke draget fordel af aftalen, og den omfatter således ikke statsstøtte.
- (94) I sin vurdering af, om aftalen blev indgået på normale markedsvilkår, skal Kommissionen undersøge, om en lufthavn, der opererer under normale markedsøkonomiske vilkår og lader sig lede af langsigtede rentabilitetsudsigter, under lignende omstændigheder ville have indgået samme eller lignende handelsaftaler som Airpro ⁽²³⁾. Kommissionen skal desuden analysere aftalens forventede indvirkning på Airpros og Finavias aktiviteter i TMP lufthavn på grundlag af en integreret tilgang og i denne forbindelse gennemgå alle de relevante forhold ⁽²⁴⁾.
- (95) For at kunne anvende kriteriet om den private investor skal Kommissionen gå tilbage til tidspunktet for aftalens indgåelse. Kommissionen skal således basere sin vurdering på de oplysninger og forudsætninger, som operatøren havde til rådighed, da aftalen blev indgået. Airpro indgik aftalen med Ryanair den 3. april 2003 med en gyldighedsperiode på [...].
- (96) I aftalen forpligtede Ryanair sig til at indlede aktiviteter i TMP lufthavn med [...] daglige flyekspeditioner. På denne baggrund forventede Ryanair at nå op på ca. [...] afrejsende passagerer i TMP lufthavn i de første 12 måneder

⁽²¹⁾ [...]

⁽²²⁾ NNV angiver, om indtjeningen ved et bestemt projekt overstiger kapitalens (offer)omkostning. Et projekt anses for at være en rentabel investering, når det genererer en positiv NNV. Investeringer, der genererer lavere indtægter end kapitalens offeromkostning, er ikke rentable. Kapitalens (offer)omkostning er afspejlet i diskonteringsrenten.

⁽²³⁾ Alfa Romeo, præmis 20, Alitalia mod Kommissionen, præmis 84.

⁽²⁴⁾ Charleroi, præmis 59.

og ca. [...] afrejsende passagerer i de følgende 12 måneder. Aftalen omfatter en plan over afgifter pr. flyekspedition afhængigt af antallet af daglige flyvninger (jf. især tabellerne i betragtning 43). Den gennemsnitlige afgift for en flyekspedition (baseret på tre flyvninger om dagen) er [...]. I følgende tabel sammenlignes de afgifter, som luftfartsselskaberne betaler for at anvende T1 i TMP lufthavn, med den gennemsnitlige afgift, der betales af Ryanair:

Udbudt tjeneste	Lufthavnsafgifter i Terminal 1 (T1) i EUR	Lufthavnsafgifter betalt af Ryanair (gennemsnitlig afgift) i Terminal 2 (T2)
Landingsafgift	442	442
TNC-afgifter	92	92
Sikkerhedsafgift	410	410
(Passager)terminal-tjenester og groundhandling	[...]	[...]
Samlet afgift pr. flyekspedition	[...]	[...]

- (97) Kommissionen bemærker, at Ryanair betaler de samme landings-, TNC- og sikkerhedsafgifter som luftfartsselskaber, der benytter T1 i TMP lufthavn. Ifølge oplysningerne fra Finland er Ryanair ikke undtaget for at betale passagerafgiften. Den eneste forskel i den pris, der betales af Ryanair, vedrører de afgifter, der betales for (passager)terminaltjenester og groundhandling. Kvaliteten af tjenesterne til Ryanair og selskabets passagerer i T2 er imidlertid lavere end i T1, og den opnåede besparelse vedrørende de underliggende omkostninger, navnlig personaleomkostninger, udgør ca. [...] af Airpros samlede omkostninger (inklusive renter og landings- og TNC-afgifter betalt til Finavia). I modsætning til i T1 er der et begrænset personale i T2, og personalet udfører en række forskellige opgaver i forbindelse med indtjekning, sikkerhedskontrol og groundhandling. Ifølge de oplysninger, som Kommissionens ekspert har modtaget fra lufthavnen, er personaleomkostningerne i T2 ca. [...] lavere end i T1. Kommissionen bemærker endvidere, at de lufthavnsafgifter, som Ryanair betaler for (passager)terminaltjenester og groundhandling, kun er ca. [...] lavere end afgifterne i T1. Forskellen i omkostningsbesparelserne (ca. [...]) og forskellen mellem de afgifter, der betales af luftfartsselskaber, som anvender de to terminaler (ca. [...]),

afspejler den yderligere overskudsgrad, som genereres af Airpro (ca. [...], se også tabel i betragtning 20). Kommissionen mener således, at forskellen mellem de afgifter, der betales af Ryanair i T2 og i T1, er berettiget.

- (98) På baggrund af ovenstående kunne Airpro forudse de indtægter, som blev genereret af aftalen med Ryanair. Airpro forudsatte, at Ryanair i år 1 ville gennemføre [...] daglige flyekspeditioner med en lastfaktor på [...]. I år 2 blev det forudsat, at Ryanair ville gennemføre [...] daglige flyekspeditioner i den resterende del af aftalens gyldighedsperiode med samme lastfaktor som i år 1. Der tages hensyn til Airpros indtægter fra luftfartsvirksomhed og andre aktiviteter i resultatet (herunder parkeringsindtægterne). Airpros omkostninger i aftalens gyldighedsperiode blev beregnet på grundlag af de anslåede omkostninger ved gennemførelsen af lavprisstrategien i TMP lufthavn. Personaleomkostningerne blev f.eks. anslået til [...] pr. flyekspedition (og til [...] beregnet på grundlag af daglige flyekspeditioner).
- (99) I følgende tabel sammenfattes indtægts- og omkostningsberegningerne i forbindelse med aftalen og dens positive bidrag til Airpros egenkapitalværdi i dens løbetid. Disse beregninger er baseret på forretningsplanen fremlagt af Finland og de tidligere beskrevne forudsætninger [...] ⁽²⁵⁾
- (100) Kommissionen bemærker, at det blev forudsat, at aftalen med Ryanair i sin løbetid ville generere et positivt bidrag til Airpros egenkapitalværdi med en nettonutidsværdi på [...] 0,5 mio. EUR. Airpros og Finavias overordnede aktiviteter i TMP lufthavn forventedes ligeledes at generere et positivt bidrag i aftalens løbetid.
- (101) Kommissionen bemærker endvidere, at indtægterne i medfør af aftalen dækker alle Airpros omkostninger i TMP lufthavn og alle Finavias omkostninger ved aftalen. Den såkaldte »full cost«-metode i den pågældende sag omfatter kapitalomkostninger (dvs. afskrivninger på lufthavnens infrastruktur) og driftsomkostninger (herunder personaleomkostninger, energi og materiel). Den omfatter ligeledes omkostninger i forbindelse med sikkerhedsforanstaltninger, som kan udgøre foranstaltninger, der kan falde ind under det offentlige politikker, og som ikke udgør en økonomisk aktivitet i den i artikel 107, stk. 1, i TEUF anførte forstand. Den beregnede nettonutidsværdi er derfor undervurderet, og aftalens positive bidrag kan rent faktisk være endnu højere.

⁽²⁵⁾ [...]

- (102) Kommissionen bemærker, at den beslutning, der blev truffet af Airpro, et datterselskab af Finavia, om at indgå den pågældende aftale med Ryanair på baggrund af den på forhånd udarbejdede forretningsplan, var i overensstemmelse med en markedsøkonomisk investors adfærd. Kommissionen bemærker endvidere, at forudsætningerne i forretningsplanen og aftalens forventede resultater understøttes yderligere af de positive faktiske resultater af Airpros aktiviteter i TMP lufthavn (jf. især tabellen i betragtning 26). De samlede faktiske finansielle resultater for TMP lufthavn (under hensyntagen til de finansielle resultater af Airpros og Finavias aktiviteter i TMP lufthavn, jf. især tabellerne i betragtning 24 og 26) viser, at både aktiviteterne i lavpristerminalen og i lufthavnen som helhed blev rentable.
- (103) På baggrund af ovenstående konkluderer Kommissionen, at Airpros beslutning om at indgå den pågældende aftale med Ryanair er i overensstemmelse med det markedsøkonomiske investorprincip, og at der således ikke er blevet indrømmet økonomiske fordele, som ikke svarer til normale markedsbetingelser.
- (104) De kumulative kriterier i henhold til artikel 107, stk. 1, i TEUF, er ikke opfyldt, og efter Kommissionens opfattelse indeholder aftalen af 3. april 2003 indgået mellem Airpro og Ryanair derfor ikke statsstøtte i den i artikel 107, stk. 1, i TEUF anførte forstand —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Foranstaltningerne truffet af Finavia Oyj og Airpro Oy i forbindelse med de finansielle ordninger vedrørende gennemførelsen af lavprisstrategien i Tampere-Pirkkala lufthavn, navnlig renoveringsomkostningerne for Terminal 2 og lejeaftalen for Terminal 2 indgået mellem Finavia Oyj og Airpro Oy den 23. februar 2003, udgør ikke statsstøtte efter artikel 107, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Artikel 2

Aftalen indgået mellem Airpro Oy og Ryanair Ltd den 3. april 2003 udgør ikke statsstøtte efter artikel 107, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Artikel 3

Denne afgørelse er rettet til Republikken Finland.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. juli 2012.

På Kommissionens vegne
Joaquín ALMUNIA
Næstformand

KOMMISSIONENS AFGØRELSE

af 17. juli 2013

om statsstøtte SA.33726 (11/C) (ex SA.33726 (11/NN)) — ydet af Italien (henstand med betalingen af mælkeafgifter i Italien)

(meddelt under nummer C(2013) 4046)

(Kun den italienske udgave er autentisk)

(2013/665/EU)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 108, stk. 2, første afsnit,

efter at have opfordret interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger i overensstemmelse med denne artikel og

ud fra følgende betragtninger:

I. PROCEDURE

- (1) Efter at have fået kendskab til ikrafttrædelsen den 27. februar 2011 af den lov, der gennemfører lovdekret nr. 225 af 29. december 2010 i den italienske lovgivning, og som fastsætter henstand med betalingen af de afgiftsrater, italienske mælkeproducenter skulle betale i medfør af den ordning for betaling i rater, der blev godkendt med Rådets beslutning 2003/530/EF af 16. juli 2003 om foreneligheden mellem en støtte, som Den Italienske Republik agter at yde sine mælkeproducenter ⁽¹⁾, ⁽²⁾, og fællesmarkedet, anmodede Kommissionen ved brev af 17. marts 2011 de italienske myndigheder om yderligere oplysninger om sagen.
- (2) De italienske myndigheder sendte Kommissionen disse yderligere oplysninger ved brev af 24. juni 2011, registreret den 29. juni 2011.
- (3) Efter at have undersøgt de italienske myndigheders oplysninger og i lyset af den kendsgerning, at betalingshenstanden var blevet ydet, uden at Kommissionen var blevet underrettet herom på forhånd eller havde godkendt den, meddelte Kommissionen pr. fax af 14. oktober 2011 de italienske myndigheder, at den havde indledt en sag om ikke-anmeldt støtte under sagsnummer SA.33726 (2011/NN).
- (4) Ved brev af 11. januar 2012 underrettede Kommissionen Italien om sin beslutning om at indlede proceduren i henhold til traktatens artikel 108, stk. 2, for så vidt angår førnævnte henstand og det program for betaling i rater, der blev godkendt ved beslutning 2003/530/EF som ændret ved tilføjelsen af henstanden, der udgør ny

støtte (SA.33726 (11/C)), og anmodede de italienske myndigheder om at fremsætte sine bemærkninger til indledningen af proceduren inden for en frist på en måned.

- (5) Kommissionens beslutning om at indlede proceduren blev offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽³⁾. Kommissionen opfordrede interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger til statsstøtten.
- (6) Kommissionen modtog bemærkninger fra interesserede parter, som den fremsendte til Italien, der fik mulighed for at svare.
- (7) Ved e-mail af 13. februar 2012 sendte Italiens faste repræsentation ved Den Europæiske Union Kommissionen et brev fra de italienske myndigheder, hvori de anmodede om en forlængelse af fristen for indsendelse af bemærkninger til indledningen af proceduren med to måneder. Denne forlængelse blev godkendt ved fax af 21. februar 2012.
- (8) Ved e-mail af 26. april 2012 og 27. april 2012 sendte Italiens faste repræsentation ved Den Europæiske Union Kommissionen de italienske myndigheders svar på indledningen af proceduren i henhold til traktatens artikel 108, stk. 2.
- (9) De italienske myndigheder fremsendte ikke nogen bemærkninger til de interesserede parter bemærkninger.

II. BESKRIVELSE

Rådets beslutning

- (10) I artikel 1 i beslutning 2003/530/EF hedder det:

»Den støtte, som Den Italienske Republik agter at yde mælkeproducenterne ved at træde ind og betale Fællesskabet det beløb, som disse skylder Fællesskabet i henhold til tillægsafgiften på mælk og mejeriprodukter for perioden 1995/96 til 2001/02, og ved at tillade

⁽¹⁾ Nu det indre marked.

⁽²⁾ EUT L 184 af 23.7.2003, s. 15.

⁽³⁾ EUT C 37 af 10.2.2012, s. 30.

disse producenter at tilbagebetale deres gæld ved hjælp af betalingshenstand uden renter over et antal år, betragtes undtagelsesvis som forenelig med fællesmarkedet på betingelse af,

- at gælden tilbagebetales fuldt ud i lige store årlige rater
- at tilbagebetalingsperioden ikke overstiger 14 år fra 1. januar 2004«.

Den lov, der gennemfører lovdekret nr. 225 af 29. december 2010 i den italienske lovgivning (lov nr. 10 af 26. februar 2011, i det følgende benævnt »lov nr. 10/2011«)

- (11) Ved lov nr. 10/2011 blev der i artikel 1 i lovdekret nr. 225 af 29. december 2010 indsat et stk. 12k om henstand med betalingen af de afgiftsrater, der udløb den 31. december 2010, til den 30. juni 2011. Udgifterne til denne henstand blev bogført under en overordnet budgetbevilling på 5 mio. EUR til flere formål.
- (12) I deres brev af 24. juni 2011 forklarede de italienske myndigheder, at de havde til hensigt at anføre subventionsækvivalenten af betalingshenstanden under de minimis-reglerne i henhold til Kommissionens forordning (EF) nr. 1535/2007 af 20. december 2007 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 ⁽¹⁾ på de minimis-støtte til produktion af landbrugsprodukter ⁽²⁾.

III. BEGRUNDELSE FOR INDLEDNINGEN AF DEN FORMELLE PROCEDURE

- (13) Kommissionen besluttede at indlede proceduren i henhold til traktatens artikel 108, stk. 2, af følgende årsager:
- De italienske myndigheder havde givet udtryk for, at de ville anføre subventionsækvivalenten af betalingshenstanden under de minimis-reglerne i henhold til forordning (EF) nr. 1535/2007. Kommissionen nærer dog tvivl om, hvorvidt nævnte forordning kan finde anvendelse, da de italienske myndigheder ikke har indsendt oplysninger om overholdelse af individuelle og nationale støtteloft i henhold til forordningen. Derudover forbyder forordningen tildeling af de minimis-støtte, hvis statsstøtten dermed overstiger det tilladte loft. Eftersom den støtte, Rådet godkendte, udgjorde det maksimale støttebeløb, Italien kunne tildele landets mælkeproducenter, gør tilføjelsen

af subventionsækvivalenten af betalingshenstanden under de minimis-reglerne, at statsstøtten overstiger det loft, der er godkendt af Rådet.

- Det følger heraf, at Kommissionen ikke kunne udelukke muligheden for, at henstanden udgør statsstøtte (da den svarede til et rentefrit lån, i det følgende benævnt »den relaterede støtte«) – hvilket ikke berettiges af nogen af de oplysninger, som de italienske myndigheder har fremlagt, jf. statsstøttereglerne inden for landbrug (EF-rammebestemmelser for statsstøtte til landbrug og skovbrug for 2007-2013) ⁽³⁾.

- Henstanden er i modstrid med beslutning 2003/530/EF (da en af betingelserne – lige store årlige rater – ikke længere er overholdt). Med henstanden omdannes hele rateordningen derfor til ny støtte til dem, der har modtaget den (fordi den ikke var omfattet af beslutning 2003/530/EF), hvilket ovennævnte rammebestemmelser ikke synes at berettige.

IV. DE ITALIENSKE MYNDIGHEDERS BEMÆRKNINGER TIL INDLEDNINGEN AF DEN FORMELLE PROCEDURE

- (14) I deres e-mail af 26. april 2012 indsendte de italienske myndigheder først oplysninger om anvendelsen af rateordningen for mælkeafgifter, som blev godkendt med beslutning 2003/530/EF, og forklarede, at der var 11 271 støttemodtagere i ordningen. Heraf havde 9 965 (dvs. 88,41 % af støttemodtagerne) betalt de af deres afgiftsrater, der udløb den 31. december 2010, til tiden. 1 291 havde betalt inden fristen for henstanden, og 15 havde ikke foretaget nogen indbetalinger, hvilket betød, at de var blevet udelukket fra programmet.
- (15) De italienske myndigheder forklarede, at der for at beregne subventionsækvivalenten af den støtte, modtagerne af henstanden havde modtaget, var taget højde for renter for perioden mellem den 1. januar 2011 og datoen for den reelle betaling af de rater, der var givet henstand for, med anvendelse af EURIBOR 3 mdr.-rentesatsen pr. 1. oktober 2010 plus 100 basispoint (1,942 %). Resultaterne af beregningen gav en subventionsækvivalent på 0,08-694,19 EUR og viste endvidere, at 1 187 af de 1 291 modtagere af henstanden havde modtaget støtte for et beløb på under 100,00 EUR. Ifølge myndighederne tyder disse tal på, at betalingshenstanden i henhold til lov nr. 10/2011 ikke truede den gnidningsløse forvaltning af programmet for betaling i rater, der fortsat er i overensstemmelse med bestemmelserne i beslutning 2003/530/EF, hvilket den kendsgerning, at kun 11,45 % af de producenter, der er involveret i programmet, blev ydet henstand, vidner om.

⁽¹⁾ Nu traktatens artikel 107 og 108.

⁽²⁾ EUT L 337 af 21.12.2007, s. 35.

⁽³⁾ EUT C 319 af 27.12.2006, s. 1.

- (16) Derfor bekræfter de italienske myndigheder, jf. deres brev af 24. juni 2011 (se punkt 13), at henstanden med betaling af afgiften udgør de minimis-støtte. De påpeger endvidere, at de har konstateret, at det individuelle støteloft i henhold til artikel 3, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1535/2007 fuldt ud er overholdt, hvilket også er tilfældet for det loft på 320 505 000 EUR i en periode på tre regnskabsår, som blev fastlagt for Italien i nævnte forordning, og at subventionsækvivalenten af betalingshenstanden beløb sig til i alt 50 877,41 EUR. Endelig oplyste de italienske myndigheder, at de var i gang med at undersøge, om støtten holdt sig under disse lofter, idet de tog højde for de øvrige de minimis-støtteordninger i 2009, 2010 og 2011.
- (17) Hvad angår Kommissionens synspunkt, at den støtte, der blev godkendt med beslutning 2003/530/EF, som følge af sin art og særlige karakter skulle betragtes som et enkelt maksimalt støttebeløb, der ikke kan lægges sammen med andre typer foranstaltninger, understregede de italienske myndigheder for det første, at den pågældende beslutning havde anerkendt, at der var tale om særlige omstændigheder, der førte til, at Rådet betragtede støtten som forenelig med traktatens artikel 107, hvis visse betingelser var opfyldt. De fremhævede endvidere, at de udførte kontroller viste, at programmet for betaling i rater var i overensstemmelse med bestemmelserne i beslutning 2003/530/EF, eftersom alle producenter havde foretaget betalingen af den syvende rate, bortset fra 15 producenter, der allerede var blevet udelukket fra ordningen. De mener ikke, at de særlige omstændigheder, der førte til vedtagelsen af beslutning 2003/530/EF, i sig selv forhindrer, at modtagere af den støtte, Rådet har godkendt, kan modtage anden støtte. Traktaten henviser kun til de særlige omstændigheder, der er nævnt ovenfor, og begrænser ikke på nogen måde arten af den godkendte støtte eller detaljerede gennemførelsesbestemmelser. Den gør blot undtagelser fra artikel 107 og de forordninger, der er omhandlet i traktatens artikel 109, betinget af vedtagelsen af en enstemmig rådsbeslutning. I dette tilfælde kommer den særlige karakter, der førte til vedtagelsen af beslutning 2003/530/EF, fuldt ud til udtryk i den måde, hvorpå den pågældende beslutning blev vedtaget, nemlig med enstemmighed, og vedrører de omstændigheder, der nødvendiggør vedtagelsen af støtten, nærmere end selve støtten.
- (18) De italienske myndigheder hævdede desuden, at betalingshenstanden udgør de minimis-støtte og derfor bør betragtes som en isoleret foranstaltning i lyset af den begrænsede anvendelse heraf blandt producenterne, de små beløb og fraværet af ændringer af programmet for betaling i rater, hvis struktur var den samme, både med hensyn til samlet antal rater og udløbsdato.
- (19) Endelig påpegede de italienske myndigheder igen, at deltagere i programmet for betaling i rater i henhold til ministerielt dekret af 30. juli 2003 til gennemførelse af Rådets beslutning skal frasige sig retten til domstolsprøvelse med hensyn til betaling af afgifterne, og at debitorer, som ikke betaler, udelukkes fra programmet. De italienske myndigheder hævder, at denne betingelse ville indebære indledning af procedurer for tvungen tilbagesøgning, hvilket ville føre til nye klager fra producenter. Det ville derfor være hensigtsmæssigt at undgå retstvister vedrørende tilbagesøgning af meget lave beløb gennem procedurer, der koster mere end de beløb, der skal tilbagesøges. I denne henseende henviser de italienske myndigheder til artikel 32, stk. 6, i Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 af 21. juni 2005 om finansiering af den fælles landbrugspolitik⁽¹⁾, i henhold til hvilken medlemsstaterne i behørigt begrundede tilfælde kan beslutte ikke at fortsætte inddrivelsen, hvis de allerede påløbne og de yderligere forventede udgifter til inddrivelse tilsammen vil være større end det beløb, der skal inddrives. De mener, at denne bestemmelse bør finde analog anvendelse i denne sag. Under alle omstændigheder fastlægges der tilsvarende bestemmelser i artikel 25, stk. 4, i lov nr. 289/2002 (finansloven for 2003), hvori det fastsættes, at beløbet 12 EUR betragtes som et lavt beløb, som ikke skal tilbagesøges. Ud af de modtagere, der er ydet henstand, modtog 559 støtte på under 12 EUR.
- (20) Ved e-mail af 26. april 2012 fremsendte de italienske myndigheder en liste over de modtagere, der er ydet henstand, og det støttebeløb, som de enkelte havde modtaget.

V. INTERESSEREDE PARTERS BEMÆRKNINGER TIL INDLEDNINGEN AF PROCEDUREN

- (21) Den 7. marts 2012 modtog Kommissionen bemærkninger fra en tredjepart til indledningen af proceduren.
- (22) Den interesserede part ønskede i bund og grund at få oplyst, hvorfor Kommissionen havde begrænset indledningen af proceduren til betalingshenstanden i henhold til lov nr. 10/2011 og ikke udvidet den til at omfatte bestemmelserne i artikel 40a i lov nr. 122/2010, som fastlægger bestemmelser om henstand med betaling af rater under et andet program for betaling i rater indført ved lov nr. 33/2009, og opfordrede Kommissionen til at udvide procedurens anvendelsesområde i overensstemmelse hermed. I denne henseende påpegede parten, at der allerede var indgivet en klage vedrørende bestemmelserne i artikel 40a i lov nr. 122/2010 til Kommissionen, og at Kommissionen havde afsluttet sagen.

⁽¹⁾ EUT L 209 af 11.8.2005, s. 1.

- (23) Den 10. marts 2012 modtog Kommissionen bemærkninger fra en anden interesseret part til indledningen af proceduren.
- (24) Den pågældende interesserede part henlede Kommissionens opmærksomhed på bestemmelserne i artikel 1, stk. 4, i lovdekret nr. 16/2012, som gør det muligt for virksomheder i økonomiske vanskeligheder at betale beløb i faste rater. Den interesserede part opfordrede Kommissionen til at gribe ind, idet den påpegede, at sådanne foranstaltninger ikke var forenelige med det indre marked.
- (25) Den 14. marts 2012 modtog Kommissionen bemærkninger fra yderligere en interesseret part til indledningen af proceduren.
- (26) I disse bemærkninger henviste den interesserede part også til lovdekret nr. 16/2012 og fremhævede den deraf følgende forskelsbehandling mellem landbrugere og nøjagtigheden af de data, der blev anvendt af AGEA (*Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura* – det italienske betalingsorgan) til at beregne tillægsafgiften.
- (27) Den anmeldte foranstaltning, dvs. den støtte, der er forbundet med betalingshenstanden (ydelsen af det, der svarer til et rentefrit lån, jf. punkt 13, andet led), men også den nye støtte som følge af overtrædelsen af beslutning 2003/530/EF (ubetalte renter for allerede betalte rater og endnu ikke betalt hovedstol og renter med hensyn til resterende år frem til udløbet af betalingen i rater, dvs. den 31. december 2017) (ny støtte, jf. punkt 13, tredje led) falder ind under følgende definition:
- (28) Foranstaltningen kan tilskrives staten, idet den er en følge af en national lov. Den er finansieret med offentlige midler i den forstand, at den italienske stat, ved at yde henstand med betalingen af en årlig rate i henhold til beslutning 2003/530/EF og ved at skabe en ny støtte gennem denne henstand, i et nærmere bestemt tidsrum har fraskrevet sig et beløb, der kunne have været anvendt til andre formål.
- (30) Denne situation begunstiger visse virksomheder, navnlig mælkeproducerende landbrugsbedrifter.
- (31) Den kan også i lyset af Italiens position på markedet ⁽¹⁾ påvirke samhandelen.
- (32) Støtten kan desuden fordreje konkurrencevilkårene, eftersom de virksomheder, der har modtaget den, er blevet begunstiget (henstanden pålægges ikke renter og svarer derfor til et rentefrit lån) på en måde, der ikke kunne have fundet sted under normale markedsvilkår, og som har stillet de pågældende virksomheder mere gunstigt i en konkurrencesituation i forhold til de virksomheder, der ikke har modtaget støtten ⁽²⁾.
- (33) I lyset af de italienske myndigheders supplerende oplysninger som svar på indledningen af proceduren i henhold til traktatens artikel 108, stk. 2, skal det imidlertid fastslås, hvorvidt den anmeldte foranstaltning kan betragtes som de minimis-støtte i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1535/2007 og derfor ikke skal betragtes som statsstøtte i henhold til traktatens artikel 107, stk. 1.

VI. VURDERING

VI.1. Forekomst af statsstøtte

- (27) I henhold til traktatens artikel 107, stk. 1, er statsstøtte eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler under enhver tænkelig form, og som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner, uforenelig med det indre marked, i det omfang den påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne.
- (28) Den anmeldte foranstaltning, dvs. den støtte, der er forbundet med betalingshenstanden (ydelsen af det, der svarer til et rentefrit lån, jf. punkt 13, andet led), men også den nye støtte som følge af overtrædelsen af beslutning 2003/530/EF (ubetalte renter for allerede betalte rater og endnu ikke betalt hovedstol og renter med hensyn til resterende år frem til udløbet af betalingen i rater, dvs. den 31. december 2017) (ny støtte, jf. punkt 13, tredje led) falder ind under følgende definition:
- (29) Foranstaltningen kan tilskrives staten, idet den er en følge af en national lov. Den er finansieret med offentlige midler i den forstand, at den italienske stat, ved at yde henstand med betalingen af en årlig rate i henhold til beslutning 2003/530/EF og ved at skabe en ny støtte gennem denne henstand, i et nærmere bestemt tidsrum har fraskrevet sig et beløb, der kunne have været anvendt til andre formål.
- (30) Denne situation begunstiger visse virksomheder, navnlig mælkeproducerende landbrugsbedrifter.
- (31) Den kan også i lyset af Italiens position på markedet ⁽¹⁾ påvirke samhandelen.
- (32) Støtten kan desuden fordreje konkurrencevilkårene, eftersom de virksomheder, der har modtaget den, er blevet begunstiget (henstanden pålægges ikke renter og svarer derfor til et rentefrit lån) på en måde, der ikke kunne have fundet sted under normale markedsvilkår, og som har stillet de pågældende virksomheder mere gunstigt i en konkurrencesituation i forhold til de virksomheder, der ikke har modtaget støtten ⁽²⁾.
- (33) I lyset af de italienske myndigheders supplerende oplysninger som svar på indledningen af proceduren i henhold til traktatens artikel 108, stk. 2, skal det imidlertid fastslås, hvorvidt den anmeldte foranstaltning kan betragtes som de minimis-støtte i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1535/2007 og derfor ikke skal betragtes som statsstøtte i henhold til traktatens artikel 107, stk. 1.
- (34) I en e-mail af 26. april 2012 forklarede de italienske myndigheder, at de renter, der er forbundet med betalingshenstanden, beløb sig til mellem 0,08 EUR og 694,19 EUR. De anførte endvidere, at udførte kontroller havde vist, at det loft, der var fastlagt for Italien i perioden på tre regnskabsår, ikke var overskredet, men at det alligevel var nødvendigt at undersøge, om der fortsat var en risiko for, at det individuelle loft ville blive overskredet for kumuleret de minimis-støtte for regnskabsårene 2009, 2010 og 2011.
- (35) Kommissionen kan konstatere, at de rentebeløb, der er forbundet med henstanden, isoleret set ikke overstiger de 7 500 EUR, der er fastlagt i artikel 3, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1535/2007. Den kan også konstatere, at det samlede støttebeløb, der er forbundet med henstanden, nemlig 50 877,41 EUR, ikke har ført til, at Italiens loft

⁽¹⁾ I 2009 var Italien den femtestørste producent af komælk i EU med en produktion på 11,364 mio. ton. I 2010 importerede landet 1 330 602 ton og eksporterede 4 722 ton mælk.

⁽²⁾ I henhold til Domstolens retspraksis er alene den kendsgerning, at en virksomheds konkurrencesituation er blevet forbedret ved tildelingen af en fordel, som virksomheden ikke ville have kunnet opnå under normale markedsvilkår, og som konkurrerende virksomheder ikke har, ikke tilstrækkelig til at bevise, at der er tale om fordrejning af konkurrencevilkårene (Sag 730/79, *Philip Morris mod Kommissionen*, Sml. 1980-I, s. 2671).

på 320 505 000 EUR i henhold til bilaget til forordningen er blevet overskredet. Ikke desto mindre har Kommissionen ikke modtaget nye oplysninger, der dokumenterer, at det individuelle loft på 7 500 EUR ikke er blevet overskredet i nogen tilfælde, idet der også tages højde for den samlede de minimis-støtte modtaget af samme modtager i perioden på tre regnskabsår, eftersom den pr. 26. april 2012 ikke havde modtaget nogen oplysninger fra de italienske myndigheder, der var involveret i udførelsen af kontrollerne. Det kan derfor ikke konkluderes, at det individuelle støtteloft er overholdt i alle tilfælde, især eftersom Kommissionen også skal tage højde for den nye støtte som følge af overtrædelsen af beslutning 2003/530/EF. Kommissionen skal da også undersøge den anmeldte foranstaltning i sin helhed (dvs. den støtte, der er forbundet med henstanden, ydelsen af det, der svarer til et rentefrit lån, og den nye støtte som følge af overtrædelsen af beslutning 2003/530/EF): Et betydeligt antal modtagere (over 1 250) er blevet ydet henstand, og støttebeløbet omfatter også en del af hovedstolen (dvs. svarende til de skyldige årlige rater pr. 31. december 2013, 2014, 2015, 2016 og 2017) plus renter, der langt overstiger de renter, der er forbundet med den betalingshenstand, de italienske myndigheder anvender som støtte for deres argumenter.

- (36) I artikel 3, stk. 7, i forordning (EF) nr. 1535/2007 hedder det endvidere: »De minimis-støtte må ikke kumuleres med statsstøtte til de samme støtteberettigede omkostninger, hvis en sådan kumulation vil medføre en støtteintensitet, der er højere end det niveau, der i EF-bestemmelserne er fastsat under hensyn til hvert tilfældes særlige omstændigheder«.
- (37) I denne henseende har Kommissionen allerede ved at indlede proceduren i henhold til traktatens artikel 108, stk. 2, indikeret, at henstanden kom ud over den støtte, der er godkendt af Rådet, og som bør betragtes som det maksimale støttebeløb i dette tilfælde.
- (38) De italienske myndigheder mener desuden, at betalingshenstanden udgør en isoleret foranstaltning i lyset af den begrænsede anvendelse heraf blandt producenterne, de små beløb og den kendsgerning, at der ikke er foretaget

ændringer i programmet for betaling i rater, hvis struktur er forblevet den samme, både med hensyn til samlet antal rater og udløbsdato.

- (39) Kommissionen er ikke enig med de italienske myndigheder. Det er klart, at henstanden med betalingen er direkte forbundet med en tilbagebetaling, hvis betaling i rater blev præciseret i beslutning 2003/530/EF. Af første led i artikel 1, stk. 1, i denne beslutning fremgår det klart, at »gælden tilbagebetales fuldt ud i lige store årlige rater«. Henstanden kan derfor ikke betragtes som værende helt uden relation til systemet med betaling i rater, der er fastlagt i beslutning 2003/530/EF.
- (40) De italienske myndigheder bestrider også, at den støtte, Rådet har godkendt, er det maksimale støttebeløb, der kan ydes til mælkeproducenter. De mener, at den pågældende beslutning anerkendte, at der var tale om særlige omstændigheder, der førte til godkendelsen af programmet for betaling i rater, men at denne særlige karakter ikke i sig selv kan fungere som begrundelse for, at støttemodtagere ikke skal have mulighed for andre typer støtte, eftersom traktaten udelukkende henviser til særlige omstændigheder, men ikke begrænser arten af den godkendte støtte eller de præcise regler for dens gennemførelse. I dette tilfælde kommer den særlige karakter, der førte til vedtagelsen af Rådets beslutning 2003/530/EF, fuldt ud til udtryk i den måde, hvorpå den pågældende beslutning blev vedtaget, nemlig med enstemmighed, og vedrører de omstændigheder, der nødvendiggør vedtagelsen af støtten, nærmere end selve støtten.
- (41) Kommissionen er ikke enig med de italienske myndigheder. Selv om det i traktatens artikel 108, stk. 2, tredje afsnit, hedder, at »[...] Rådet med enstemmighed [kan] beslutte, at [...] støtte [...] skal betragtes som forenelig med det indre marked, hvis ganske særlige omstændigheder berettiger en sådan beslutning«, og det i betragtning 8 i beslutning 2003/530/EF hedder, at der således er tale om »ganske særlige omstændigheder, der berettiger til at betragte [støtten] som forenelig med fællesmarkedet«, er det en kendsgerning, at Rådet selv, i beslutningens dispositive del, slog fast, at støtten »undtagelsesvis« betragtes som forenelig uanset de ganske særlige omstændigheder. Ordet »undtagelsesvis« angiver klart, at Rådet har til hensigt at rette opmærksomhed mod ydelsen af støtte og tildele den undtagelsesvis karakter trods tilstedeværelsen af ganske særlige omstændigheder, jf. betragtning 8. Selvom de italienske myndigheders henvisning til enstemmighed kan vise, at der var tale om en særlig procedure, rejser det ikke tvivl om støttens undtagelsesvis karakter, jf. beslutningen.

(42) Eftersom den støtte, som Rådet godkendte, i lyset af sin undtagelsesvis karakter, var det maksimale tilladte beløb i den givne sammenhæng, dvs. subventionsækvivalent på 100 %, ville tilføjelsen af betalingshenstanden medføre automatisk anvendelse af bestemmelserne i artikel 3, stk. 7, i forordning (EF) nr. 1535/2007, dvs. at subventionsækvivalenten af betalingshenstanden ikke kan anses for at falde ind under forordningens anvendelsesområde og derfor udgør statsstøtte. Støttens forenelighed med det indre marked skal vurderes i lyset af de konkurrenceregler, der var gældende, da der blev ydet henstand, og det samme skal den nye støtte som følge af overtrædelsen af beslutning 2003/530/EF.

VI.2 Støttens forenelighed med det indre marked

(43) De konkurrenceregler, der fandt anvendelse, da der blev ydet henstand, findes i EF-rammebestemmelserne for statsstøtte til landbrug og skovbrug for 2007-2013.

(44) De italienske myndigheders holdning, som fremgik af deres e-mail af 26. april 2012, var baseret på det argument, at betalingshenstanden skulle falde ind under de minimis-reglerne. Myndighederne gav derfor ikke nogen forklaring på betalingshenstandens forenelighed med det indre marked eller foreneligheden af den nye støtte, som falder uden for rammerne af beslutning 2003/530/EF, i lyset af de regler, der er fastlagt i førnævnte rammebestemmelser.

(45) Kommissionen har derfor ikke modtaget nye oplysninger, som fjerner den tvivl, Kommissionen havde, da den indledte proceduren i henhold til traktatens artikel 108, stk. 2. Den støtte, der er forbundet med betalingshenstanden, og dermed den nye støtte som følge af overtrædelsen af beslutning 2003/530/EF udgør derfor unilateral støtte, der udelukkende har til formål at forbedre producenternes økonomiske situation uden at bidrage til udviklingen af sektoren. Det udgør dermed driftsstøtte, som er uforenelig med det indre marked, jf. punkt 15 i førnævnte rammebestemmelser.

VI.3 Tilbagesøgning

Behovet for at ophæve støtten

(46) I overensstemmelse med traktaten og Domstolens retspraksis er Kommissionen, når den fastslår en støtteordnings uforenelighed med det indre marked, beføjet til at bestemme, at den pågældende stat skal ophæve eller

ændre ordningen ⁽¹⁾. I henhold til Domstolens retspraksis skal en stat, når Kommissionen har fastslået støttens uforenelighed med det indre marked, ophæve støtten og genoprette situationen fra tiden før støtten. I den forbindelse har Domstolen erklæret, at dette mål er nået, når modtageren har tilbagebetalt de støttebeløb, han har modtaget, og dermed mistet den fordel, der er opnået på markedet i forhold til konkurrenterne, og situationen fra tiden før ydelsen af støtten dermed er genoprettet ⁽²⁾.

(47) I overensstemmelse med denne retspraksis hedder det i artikel 14 i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 ⁽³⁾, at i negative beslutninger om ulovlig støtte bestemmer Kommissionen, at den pågældende medlemsstat skal træffe alle nødvendige foranstaltninger til at kræve støtten tilbagebetalt fra støttemodtageren (her alle de støttemodtagere, der er ydet betalingshenstand).

(48) Italien skal derfor træffe alle nødvendige foranstaltninger for at tilbagesøge den uforenelige støtte fra støttemodtagerne. I overensstemmelse med punkt 42 i Kommissionens meddelelse »Mod en effektiv gennemførelse af Kommissionens beslutninger, som pålægger en medlemsstat at tilbagesøge ulovlig og uforenelig statsstøtte« ⁽⁴⁾ har Italien fire måneder fra beslutningens ikrafttræden til at gennemføre tilbagesøgningsbeslutningen. Der skal betales renter af de beløb, der skal tilbagesøges, beregnet på grundlag af Kommissionens forordning (EF) nr. 794/2004 af 21. april 2004 om gennemførelse af Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 ⁽⁵⁾.

(49) Denne afgørelse skal gennemføres omgående, særlig for så vidt angår tilbagesøgningen af den samlede ydede uforenelige individuelle støtte.

Fordele og beløb, der skal tilbagesøges

(50) I lyset af den meget specifikke situation, støtten blev ydet i (hvor støtten var blevet tilføjet til et program i en pakke, der var godkendt af Rådet), og konsekvenserne af støtten (overtrædelsen af beslutning 2003/530/EF for de støttemodtagere, der var ydet betalingshenstand, idet støtten allerede var blevet godkendt undtagelsesvis i beslutningen), skal følgende tilbagesøges fra de parter, der blev ydet betalingshenstand:

⁽¹⁾ Sag C-70/72, *Kommissionen mod Tyskland*, Sml. 1973-I, s. 813, præmis 13.

⁽²⁾ Forenede sager C-278/92, C-279/92 og C-280/92, *Spanien mod Kommissionen*, Sml. 1994-I, s. 4103, præmis 75, sag C-75/97, *Belgien mod Kommissionen*, Sml. 1999-I, s. 30671, præmis 64-65.

⁽³⁾ EUT L 83 af 27.3.1999, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT C 272 af 15.11.2007, s. 4.

⁽⁵⁾ EUT L 140 af 30.4.2004, s. 1.

- a) de renter, der er forbundet med henstanden med betalingen af de afgiftsreter, der udløb den 31. december 2010, plus eventuelle påløbne renter af udeståender frem til tilbagesøgningsdatoen
- b) påløbne renter af årlige rater, der udløb den 31. december 2004, 2005, 2006, 2007, 2008 og 2009 (hovedstolen for de årlige rater blev betalt, inden betalingshenstanden førte til overtrædelse af beslutning 2003/530/EF), plus påløbne renter af udeståender frem til tilbagesøgningsdatoen
- c) påløbne renter af årlige rater, der udløb den 31. december 2011 og 2012 (ingen oplysninger dokumenterer, at hovedstolen ikke var betalt inden fristen), plus påløbne renter af forsinkede betalinger frem til tilbagesøgningsdatoen
- d) hovedstol og renter i forbindelse med de årlige rater, der udløber den 31. december 2013, 2014, 2015, 2016 og 2017, idet slutdatoen for tidsplanen for tilbagebetalingen fastsættes i overensstemmelse med beslutning 2003/530/EF.

Vurdering af bemærkningerne fra interesserede parter vedrørende tilbagesøgningen

- (51) Italien tillægger det betydning, at de beløb, der skal tilbagesøges, er lave, og at producenterne risikerer at indbringe nye sager for de nationale domstole, men det ændrer ikke på den kendsgerning, at statsstøtte, der ikke opfylder kriterierne for at kunne indrømmes en undtagelse i henhold til traktatens artikel 107, og som derfor er uforenelig med det indre marked, skal tilbagesøges fra støttemodtagerne med henblik på at genoprette situationen fra tiden før ydelsen af støtten. I henhold til Domstolens retspraksis er ophævelse af ulovlig støtte, der er erklæret uforenelig med det indre marked, det logiske resultat af en sådan erklæret ulovlighed, eftersom det eneste formål med tilbagesøgningen er at genoprette situationen fra tiden før støtten⁽¹⁾. Målet om at genoprette situationen fra tiden før støtten er først nået, når støttemodtageren har tilbagebetalt den ulovlige støtte, der er uforenelig med det indre marked, og når støttemodtageren dermed er blevet frataget den tidligere

eksisterende fordel på markedet i forhold til konkurrenterne. Er dette tilfældet, er situationen fra tiden før ydelsen af støtten derfor genoprettet⁽²⁾.

- (52) For så vidt angår de lave beløb, der skal tilbagesøges, ser det desuden ud til, at de italienske myndigheder begrænser anvendelsesområdet for tilbagesøgningen til de renter, der skal tilføjes til den årlige betaling for det år, der er genstand for henstanden. Tilbagesøgningen, som kun påvirker dem, der reelt blev ydet betalingshenstand, skal omfatte hele det støttebeløb, der er erklæret uforeneligt, plus eventuelle påløbne renter (se punkt 50).
- (53) Endelig kan argumentet om, at producenter risikerer at indbringe sager for de nationale domstole, ikke betragtes som relevant, eftersom det i henhold til Domstolens retspraksis gælder, at blot muligheden for interne, selv uløselige, problemer ikke giver medlemsstaten ret til at undlade at overholde sine forpligtelser i henhold til EU-lovgivningen⁽³⁾.
- (54) Italien kunne derfor anvende den de minimis-regel, der finder anvendelse på landbrugssektoren, på tilbagesøgning af individuel støtte fra støttemodtagere, der opfyldte alle kriterierne i den gældende de minimis-forordning (forordning (EF) nr. 1535/2007) på det tidspunkt, hvor den ulovlige støtte, der er uforenelig med det indre marked, blev ydet. I punkt 49 i Kommissionens meddelelse »Mod en effektiv gennemførelse af Kommissionens beslutninger, som pålægger en medlemsstat at tilbagesøge ulovlig og uforenelig statsstøtte«⁽⁴⁾ hedder det, at medlemsstaten vil skulle foretage en detaljeret analyse af den støtte, der tildeles i hver enkelt sag i henhold til den pågældende støtteordning. For at kvantificere det præcise støttebeløb, der skal tilbagesøges fra de enkelte støttemodtagere i støtteordningen, vil Italien derfor skulle vurdere, i hvilket omfang støtten er blevet tildelt til et specifikt projekt, der på tidspunktet for tildelingen opfyldte samtlige kriterier for en gruppefritagelsesforordning eller en støtteordning godkendt af Kommissionen. I sådanne tilfælde kan medlemsstaten endvidere anvende de relevante de minimis-kriterier, der fandt anvendelse på tidspunktet for tildelingen af en ulovlig og uforenelig støtte, som er genstand for en tilbagesøgningsbeslutning i henhold til artikel 2 i forordning (EF) nr. 994/98 af 7. maj 1998 om anvendelse af artikel 92 og 93 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab på visse former for horisontal støtte⁽⁵⁾. I henhold til dette kriterium udgør den støtte, der tildeles i hver enkelt sag under denne foranstaltning, ikke støtte for modtagere, der på tidspunktet for tildelingen opfyldte de kriterier, der er fastlagt i den gældende de minimis-forordning (forordning (EF) nr. 1535/2007).

⁽²⁾ Sag C-348/93, *Kommissionen mod Italien*, Sml. 1995-I, s. 673, præmis 27.

⁽³⁾ Dom af 19.5.1999, sag C-6/97, *Italien mod Kommissionen*, Sml. 1999-I, s. 2981, præmis 34.

⁽⁴⁾ EUT C 272 af 15.11.2007, s. 4.

⁽⁵⁾ EFT L 142 af 14.5.1998, s. 1.

⁽¹⁾ Dom af 12.12.2012, sag T-260/00, *Cooperativa San Marco fra Lavoratori della Piccola Pesca o.a. mod Kommissionen*, endnu ikke offentliggjort, præmis 55.

VI.4 Vurdering af bemærkningerne fra interesserede parter vedrørende andre procedurer

- (55) For så vidt angår den første interesserede parts bemærkning (punkt 22), ønsker Kommissionen at understrege, at betalingshenstanden i henhold til artikel 40a i lov nr. 122/2010 for én rate, som skal betales under et andet program for betaling i rater i henhold til lov nr. 33/2009, ikke er omfattet af procedurerne under denne afgørelse, eftersom den ikke vedrører det andet program for betaling i rater i henhold til beslutning 2003/530/EF.
- (56) For så vidt angår de øvrige to interesserede parter bemærkninger til lovdekret nr. 16/2012 (punkt 24 og 26), er Kommissionen i gang med at undersøge bemærkningerne. Kommissionen mener dog, at de bør undersøges særskilt bl.a. af hensyn til den administrative effektivitet, eftersom foreningen af de to procedurer ved en udvidelse af procedurerne og anvendelsen af alle de dermed forbundne administrative formaliteter ville forsinke afslutningen af procedurerne i henhold til denne afgørelse betydeligt.

VII. KONKLUSION

- (57) Kommissionen mener, at Italiens gennemførelse af den anmeldte betalingshenstand er ulovlig, hvilket også gør den støtte, der er forbundet hermed (se punkt 13, andet led), og den nye støtte som følge af overtrædelsen af beslutning 2003/530/EF (se punkt 13, tredje led) ulovlig. Støtten kan dermed ikke betragtes som forenelig med det indre marked, eftersom de italienske myndigheder ikke har fremsendt oplysninger som støtte for foreneligheden i henhold til de konkurrenceregler, der finder anvendelse på landbrugssektoren (se punkt 43-45). (De har blot argumenteret for, at betalingshenstanden skulle anses som en isoleret foranstaltning, dvs. uden at tage højde for indvirkningen på beslutning 2003/530/EF, og kan betragtes som en de minimis-ordning). Kommissionen har derfor ikke været i stand til at fjerne den tvivl, den gav udtryk for i forbindelse med indledningen af proceduren i henhold til traktatens artikel 108, stk. 2.
- (58) Den uforenelige støtte skal tilbagesøges med renter fra de relevante støttemodtagere, med andre ord dem, der reelt er blevet ydet betalingshenstand —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

1. Henstanden med betalingen af de mælkeafgiftsrater, der udløb den 31. december 2010, indført med stk. 12k i artikel 1

i lovdekret nr. 225 af 29. december 2010 ved lov nr. 10/2011 og anvendt ulovligt af Italien i strid med artikel 108, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, udgør statsstøtte, som er uforenelig med det indre marked.

2. Støtten som følge af den manglende overholdelse af kravene i beslutning 2003/530/EF, som fastlagt ved betalingshenstanden som omhandlet i artikel 1 og ulovligt anvendt af Italien i strid med artikel 108, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, er uforenelig med det indre marked.

Artikel 2

1. Italien skal tilbagesøge den uforenelige støtte som omhandlet i artikel 1, stk. 1 og 2, fra modtagerne af henstanden, jf. artikel 1, stk. 1.

2. Den støtte, der skal tilbagesøges, pålægges renter fra det tidspunkt, hvor den blev udbetalt til støttemodtagerne, og indtil den er blevet tilbagebetalt.

3. Renterne beregnes på et grundlag, der fastlægges efter bestemmelserne i kapitel V i Kommissionens forordning (EF) nr. 794/2004.

4. Tilbagesøgningen, der kun gælder de parter, der reelt er ydet betalingshenstand som omhandlet i artikel 1, og som dermed har modtaget støtten som omhandlet i artikel 2, finder anvendelse på følgende:

- a) de renter, der er forbundet med henstanden med betalingen af de afgiftsrater, der udløb den 31. december 2010, plus eventuelle påløbne renter af udestående frem til tilbagesøgningsdatoen
- b) påløbne renter af årlige rater, der udløb den 31. december 2004, 2005, 2006, 2007, 2008 og 2009 (hovedstolen for de årlige rater blev betalt, inden betalingshenstanden førte til overtrædelse af Rådets beslutning), plus påløbne renter af udestående frem til tilbagesøgningsdatoen
- c) påløbne renter af årlige rater, der udløb den 31. december 2011 og 2012 (ingen oplysninger dokumenterer, at hovedstolen ikke var betalt inden fristen), plus påløbne renter af forsinkede betalinger frem til tilbagesøgningsdatoen
- d) hovedstol og renter i forbindelse med de årlige rater, der udløber den 31. december 2013, 2014, 2015, 2016 og 2017, idet slutdatoen for tidsplanen for tilbagebetalingen fastsættes i overensstemmelse med Rådets beslutning.

5. Individuel støtte tildelt som led i ordningen som omhandlet i artikel 1 udgør ikke statsstøtte, hvis den på det tidspunkt, den blev tildelt, opfyldte kriterierne i en forordning vedtaget i overensstemmelse med artikel 2 i forordning (EF) nr. 994/98, som fandt anvendelse på tidspunktet for tildelingen af støtten.

Artikel 3

1. Tilbagesøgning af den i artikel 1 omhandlede støtte iværksættes omgående og effektivt.
2. Italien garanterer, at denne afgørelse gennemføres senest fire måneder efter dens meddelelse.

Artikel 4

1. Senest to måneder efter meddelelsen af denne afgørelse sender Italien Kommissionen følgende oplysninger:
 - a) en liste over støttemodtagere, som har modtaget støtte i henhold til ordningerne ifølge artikel 1, og det samlede beløb, som hver enkelt har modtaget i forbindelse med ordningen
 - b) det samlede beløb (hovedstol og renter), der skal tilbagesøges hos hver støttemodtager, som har modtaget støtte, der ikke kan dækkes af de minimis-reglen

- c) en detaljeret beskrivelse af allerede truffne eller planlagte foranstaltninger med henblik på at efterkomme denne afgørelse
- d) dokumenter, der godtgør, at støttemodtagerne har fået besked på at tilbagebetale støtten.

2. Italien holder Kommissionen orienteret om fremskridtene med de nationale foranstaltninger, der træffes for at efterkomme denne afgørelse, indtil den støtte, der er ydet i henhold til ordningerne ifølge artikel 1, er tilbagebetalt. Italien forelægger straks på Kommissionens anmodning enhver oplysning om de foranstaltninger, der allerede er truffet og er planlagt for at efterkomme denne afgørelse. Italien skal også fremsende detaljerede oplysninger om de støttebeløb og renter, som støttemodtagerne allerede har tilbagebetalt.

Artikel 5

Denne afgørelse er rettet til Den Italienske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. juli 2013.

På Kommissionens vegne
Dacian CIOLOS
Medlem af Kommissionen

RETSAKTER VEDTAGET AF ORGANER OPRETTET VED INTERNATIONALE AFTALER

AVS-EU-AMBASSADØRUDVALGETS AFGØRELSE Nr. 4/2013

af 7. november 2013

om udnævnelse af medlemmer af bestyrelsen for Det Tekniske Center for Samarbejde på
Landbrugsområdet og i Landdistrikterne (TCL)

(2013/666/EU)

AVS-EU-AMBASSADØRUDVALGET HAR —

under henvisning til partnerskabsaftalen mellem på den ene side medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet og på den anden side Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater, undertegnet i Cotonou den 23. juni 2000 ⁽¹⁾, som ændret første gang i Luxembourg den 25. juni 2005 ⁽²⁾ og anden gang i Ouagadougou den 22. juni 2010 ⁽³⁾, særlig artikel 3, stk. 5, og bilag III,

under henvisning til AVS-EU-Ambassadørudvalgets afgørelse nr. 4/2006 af 27. september 2006 om vedtægterne og forretningsordenen for Det Tekniske Center for Samarbejde på Landbrugsområdet og i Landdistrikterne (TCL) ⁽⁴⁾, særlig artikel 4, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Mandatperioden for medlemmerne af bestyrelsen for Det Tekniske Center for Samarbejde på Landbrugsområdet og i Landdistrikterne, som forlænget ved AVS-EU-Ambassadørudvalgets afgørelse nr. 2/2013 ⁽⁵⁾, udløb den 21. august 2013.

(2) Det er derfor nødvendigt at udnævne nye medlemmer —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Med forbehold af senere afgørelser, som udvalget måtte træffe inden for sine prærogativer, udnævnes følgende medlemmer af

bestyrelsen for Det Tekniske Center for Samarbejde på Landbrugsområdet og i Landdistrikterne:

— Professor Eric TOLLENS

for en periode på to år, som udløber den 6. november 2015 samt

— Professor Baba Y. ABUBAKAR

— Professor Augusto Manuel CORREIA

— Helena JOHANSSON

— Dr. Faustin R. KAMUZORA

— Professor Clement K. SANKAT

for en periode på fem år, som udløber den 6. november 2018.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den 7. november 2013.

På AVS-EU-Ambassadørudvalgets vegne

R. KAROBLIS

Formand

⁽¹⁾ EFT L 317 af 15.12.2000, s. 3.

⁽²⁾ Aftale om ændring af partnerskabsaftalen mellem på den ene side medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet og på den anden side Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater, undertegnet i Cotonou den 23. juni 2000 (EUT L 209 af 11.8.2005, s. 27).

⁽³⁾ Aftale om ændring for anden gang af partnerskabsaftalen mellem på den ene side medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet og på den anden side Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater, undertegnet i Cotonou den 23. juni 2000, som ændret første gang i Luxembourg den 25. juni 2005 (EUT L 287 af 4.11.2010, s. 3).

⁽⁴⁾ EUT L 350 af 12.12.2006, s. 10.

⁽⁵⁾ EUT L 163 af 15.6.2013, s. 30.

AVS-EU-AMBASSADØRUDVALGETS AFGØRELSE Nr. 5/2013

af 7. november 2013

om vedtægterne for Det Tekniske Center for Samarbejde på Landbrugsområdet og i Landdistrikterne

(2013/667/EU)

AVS-EU-AMBASSADØRUDVALGET HAR —

under henvisning til partnerskabsaftalen mellem på den ene side medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet og på den anden side Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater undertegnet i Cotonou den 23. juni 2000 ⁽¹⁾, som ændret første gang i Luxembourg den 25. juni 2005 ⁽²⁾ og som ændret anden gang i Ouagadougou den 22. juni 2010 ⁽³⁾, («AVS-EU-aftalen»), særlig artikel 3, stk. 5 og 6, i bilag III dertil, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved anden revision af AVS-EU-aftalen blev bilag III ændret for at revidere den opgave, som Det Tekniske Center for Samarbejde på Landbrugsområdet og i Landdistrikterne varetager, og for at præcisere og styrke dette centers forvaltning, navnlig ambassadørudvalgets tilsyn og bestyrelsens opgaver.
- (2) AVS-EU-Ministerrådets afgørelse nr. 2/2010 ⁽⁴⁾ bestemmer, at den anden ændring af AVS-EU-aftalen finder midlertidig anvendelse fra 31. oktober 2010.
- (3) Vedtægterne for Det Tekniske Center for Samarbejde på Landbrugsområdet og i Landdistrikterne bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.

- (4) Ifølge artikel 3, stk. 5, i bilag III til AVS-EU-aftalen fastlægger ambassadørudvalget centrets vedtægter.- Det er hensigtsmæssigt for ambassadørudvalget at vedtage en afgørelse herom —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Eneste artikel

Vedtægterne for Det Tekniske Center for Samarbejde på Landbrugsområdet og i Landdistrikterne, der er knyttet som bilag til denne afgørelse, vedtages hermed.

Den Europæiske Union og AVS-staterne træffer hver især de foranstaltninger, der er nødvendige til at gennemføre denne afgørelse.

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den 7. november 2013.

På vegne af AVS-EU-Ambassadørudvalget

R. KAROBLIS

Formand

⁽¹⁾ EFT L 317 af 15.12.2000, s. 3.

⁽²⁾ Aftale om ændring af partnerskabsaftalen mellem medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet på den ene side og Det Europæiske Fællesskab og medlemsstaterne på den anden side undertegnet i Cotonou den 23. juni 2000 (EUT L 209 af 11.8.2005, s. 27).

⁽³⁾ Aftale om ændring for anden gang af partnerskabsaftalen mellem på den ene side medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet og på den anden side Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater, undertegnet i Cotonou den 23. juni 2000, som ændret første gang i Luxembourg den 25. juni 2005 (EUT L 287 af 4.11.2010, s. 3).

⁽⁴⁾ Afgørelse nr. 2/2010 truffet af AVS-EU-Ministerrådet af 21. juni 2010 om overgangsforanstaltninger, der finder anvendelse fra datoen for undertegnelsen til datoen for ikrafttrædelsen af aftalen om ændring for anden gang af partnerskabsaftalen mellem på den ene side medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet og på den anden side Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater undertegnet i Cotonou den 23. juni 2000 som ændret for første gang i Luxembourg den 25. juni 2005 (EUT L 287 af 4.11.2010, s. 68).

BILAG

VEDTÆGTER FOR DET TEKNISKE CENTER FOR SAMARBEJDE PÅ LANDBRUGSOMRÅDET OG I LANDDISTRIKTERNE

Artikel 1

Genstand

1. Det Tekniske Center for Samarbejde på Landbrugsområdet og i Landdistrikterne (i det følgende benævnt »centret«) omhandlet i bilag III til partnerskabsaftalen mellem på den ene side medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet og på den anden side Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater ⁽¹⁾, som først ændret i Luxembourg den 25. juni 2005 ⁽²⁾, dernæst ændret i Ouagadougou den 22. juni 2010 ⁽³⁾ (i det følgende benævnt »AVS-EU-aftalen«), er et fælles teknisk AVS-EU-organ. Det har status som juridisk person og nyder i alle stater, der er part i AVS-EU-aftalen, den mest vidtgående rets- og handleevne, der tillægges juridiske personer af samme art ifølge deres lovgivning.
2. Centrets personale nyder de sædvanlige privilegier, immuniteter og faciliteter, der er fastsat i artikel 1, stk. 2, i protokol nr. 2 om privilegier og immuniteter til AVS-EU-aftalen, og som der henvises til i erklæring VI og VII, der er knyttet til AVS-EU-aftalen.
3. Centret arbejder ikke med gevinst for øje.
4. Centrets hovedsæde placeres midlertidigt i Wageningen (i Nederlandene) med et lokalkontor i Bruxelles.

Artikel 2

Principper og mål

1. Centret handler i overensstemmelse med bestemmelserne og målene i AVS-EU-aftalen. Det forfølger de mål, der er anført i artikel 3 i bilag III til AVS-EU-aftalen, under ambassadørudvalgets tilsyn.
2. Centret fastlægger dets nærmere mål i et overordnet strategidokument.
3. Centrets aktiviteter gennemføres i snævert samarbejde med de institutioner og andre organer, der er omhandlet i AVS-EU-aftalen og i de erklæringer, der er knyttet dertil som bilag. Centret gør om nødvendigt brug af regionale og internationale institutioner, navnlig dem, der er beliggende i Den Europæiske Union og AVS-staterne, og som beskæftiger sig med spørgsmål vedrørende udviklingen af landbrug og landdistrikter.

Artikel 3

Finansiering

1. Centrets budget finansieres i overensstemmelse med reglerne i AVS-EU-aftalen med hensyn til finansiering af udviklingssamarbejde.
2. Der kan tilføres centrets budget yderligere midler fra andre parter til opfyldelse af centrets mål i henhold til AVS-EU-aftalen samt til gennemførelse af centrets strategi.

Artikel 4

Ambassadørudvalget

1. Ambassadørudvalget er tilsynsmyndighed for centret i henhold til artikel 3, stk. 5, i bilag III til AVS-EU-aftalen. Det udnævner medlemmerne af bestyrelsen og direktøren for centret efter forslag fra bestyrelsen. Det overvåger centrets overordnede strategi og fører tilsyn med bestyrelsens arbejde.
2. Ambassadørudvalget meddeler direktøren decharge for gennemførelsen af budgettet. Med henblik på at meddele decharge modtager ambassadørudvalget en henstilling fra bestyrelsen på grundlag af gennemgangen af årsregnskaberne og revisors udtalelse sammen med direktørens svar.

⁽¹⁾ EFT L 317 af 15.12.2000, s. 3.

⁽²⁾ Aftale om ændring af partnerskabsaftalen mellem medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet på den ene side og Det Europæiske Fællesskab og medlemsstaterne på den anden side undertegnet i Cotonou den 23. juni 2000 (EUT L 209 af 11.8.2005, s. 27).

⁽³⁾ Aftale om ændring for anden gang af partnerskabsaftalen mellem på den ene side medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet og på den anden side Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater, undertegnet i Cotonou den 23. juni 2000, som ændret første gang i Luxembourg den 25. juni 2005 (EUT L 287 af 4.11.2010, s. 3).

3. Ambassadørudvalget kan til enhver tid revidere og ændre centrets afgørelser. Ambassadørudvalget holdes regelmæssigt underrettet af bestyrelsen og også af centrets direktør, hvis det anmoder herom.

Artikel 5

Bestyrelsen

1. Der nedsættes en bestyrelse til at støtte, overvåge og kontrollere de tekniske, administrative og finansielle aspekter af alle centrets aktiviteter.

2. Bestyrelsen består på et paritært grundlag af seks medlemmer i alt — tre AVS-statsborgere og tre EU-statsborgere — der udvælges af parterne til AVS-EU-aftalen og udnævnes af ambassadørudvalget på grundlag af deres faglige kvalifikationer inden for udvikling af landbrug og landdistrikter og/eller informations- og kommunikationspolitik, videnskab, forvaltning og teknologi.

3. Med henblik på at sikre kontinuiteten i bestyrelsens arbejde bestræber ambassadørudvalget sig på ikke at erstatte alle bestyrelsesmedlemmer inden for samme kalenderår.

4. Medlemmerne af bestyrelsen udnævnes af ambassadørudvalget efter de procedurer, som udvalget har fastlagt for en periode på højst fem år med en midtvejsrevision.

5. Bestyrelsen holder tre ordinære møder om året. Desuden kan den, når dens arbejdsopgaver kræver det, holde et ekstraordinært møde på ambassadørudvalgets eller bestyrelsesformandens initiativ eller på direktørens begæring. Centret varetager bestyrelsens sekretariatsforretninger.

6. Bestyrelsesmedlemmerne udfører deres opgaver uafhængigt, søger eller modtager ikke instrukser fra tredjemand og handler udelukkende i centrets interesse. Udførelsen af hvervet som medlem af bestyrelsen er uforenelig med enhver anden aktivitet, der afholdes for centrets regning.

7. Bestyrelsens medlemmer vælger blandt dem selv en formand og en næstformand for en periode på op til fem år i overensstemmelse med forretningsordenen. Formandsposten varetages af en statsborger fra den part (AVS eller Den Europæiske Union), der ikke er den part som stillingen som direktør for centret tilfalder. Posten som næstformand varetages af en statsborger fra den part, der ikke er den part som formand tilfalder.

8. I bestyrelsens møder deltager repræsentanter med observatørstatus fra Europa-Kommissionen, Generalsekretariatet for Rådet for Den Europæiske Union og AVS-staternes sekretariat.

9. Bestyrelsen kan anmode andre medlemmer af centrets ledelse og personale og/eller eksterne eksperter om at udtale sig om særlige spørgsmål.

10. Bestyrelsen træffer afgørelse med simpelt flertal blandt de medlemmer, der er til stede eller repræsenteret, i overensstemmelse med forretningsordenen. Hvert medlem af bestyrelsen har én stemme. Ved stemmelighed er formandens stemme udslagsgivende.

11. Der udarbejdes en protokol efter hvert møde. Bestyrelsens drøftelser er fortrolige.

12. Bestyrelsen vedtager sin egen forretningsorden og forelægger ambassadørudvalget den til orientering.

Artikel 6

Bestyrelsens arbejdsopgaver

1. Bestyrelsen overvåger nøje og fører tilsyn med centrets aktiviteter. Bestyrelsen står til ansvar over for ambassadørudvalget.

2. Bestyrelsen har til opgave:

a) at udarbejde udkastet til finansielle bestemmelser i overensstemmelse med reglerne for Den Europæiske Udviklingsfond (EUF) og nærværende vedtægter og forelægge dem for ambassadørudvalget til godkendelse

b) at fastlægge og godkende vedtægterne for personalet og reglerne for centrets drift i overensstemmelse med EUF-reglerne og nærværende vedtægter samt at forelægge dem for ambassadørudvalget til orientering

c) at føre tilsyn med centrets aktiviteter og sikre, at målene opfyldes og reglerne gennemføres korrekt

- d) at vedtage centrets årlige og flerårige arbejdsprogrammer og budget samt at forelægge disse for ambassadørudvalget til orientering
- e) regelmæssigt at forelægge rapporter og evalueringer om centrets aktiviteter for ambassadørudvalget
- f) at vedtage centrets overordnede strategidokument og forelægge ambassadørudvalget det til orientering
- g) at godkende centrets organisationsstruktur, personalepolitik og organigram
- h) at foretage en årlig bedømmelse af direktørens resultater og arbejdsplan og forelægge en rapport herom for ambassadørudvalget
- i) at godkende nyansættelser og fornyelser, forlængelser eller opsigelser af eksisterende ansættelseskontrakter
- j) at godkende årsregnskaberne på grundlag af gennemgangen af revisionsrapporten
- k) at fremsende årsregnskaberne og revisionsrapporten sammen med en anbefaling til ambassadørudvalget med henblik på at meddele direktøren decharge vedrørende gennemførelsen af budgettet.
- l) at godkende årsrapporterne og sende dem til ambassadørudvalget til efterprøvelse af, om centret forfølger de mål, der er fastsat i AVS-EU-aftalen, og centrets overordnede strategidokument
- m) at forelægge ambassadørudvalget forslag til udnævnelsen af centrets direktør
- n) om nødvendigt, med et behørigt begrundet forslag, efter at have udtømt alle muligheder for forsoning og løsninger og under hensyntagen til retten til at blive hørt at foreslå ambassadørudvalget at afskedige direktøren
- o) at forelægge ambassadørudvalget forslag til forlængelse af direktørens embedsperiode med en anden og sidste embedsperiode efter en grundig evaluering af vedkommendes embedsførelse i den første embedsperiode
- p) at underrette ambassadørudvalget om alle vigtige spørgsmål, der måtte opstå i forbindelse med udførelsen af dets opgaver
- q) at underrette ambassadørudvalget om de foranstaltninger, der er truffet i lyset af ambassadørudvalgets observationer og henstillinger, der ledsager ambassadørudvalgets afgørelse om decharge.

3. Bestyrelsen udpeger efter udbud med deltagelse af mindst tre virksomheder et revisionsfirma for en periode på tre regnskabsår. Dette firma skal være medlem af et internationalt anerkendt tilsynsorgan. De valgte revisorer kontrollerer, om årsregnskaberne er udarbejdet korrekt og i overensstemmelse med internationale regnskabsstandarder og giver et retvisende billede af centrets økonomiske situation. Det vurderer desuden, om centrets økonomiske forvaltning er forsvarlig.

4. Bestyrelsen henstiller til ambassadørudvalget, at direktøren meddeles decharge vedrørende gennemførelsen af budgettet efter revisionen af centrets årsregnskaber.

Artikel 7

Direktøren

1. Centret ledes af en direktør, som udnævnes af ambassadørudvalget på forslag af bestyrelsen for en periode på op til fem år. Ambassadørudvalgets formænd undertegner direktørens og vicedirektørens ansættelsesbreve. På anbefaling fra bestyrelsen og på grundlag af fremragende resultater kan ambassadørudvalget, hvis der foreligger særlige omstændigheder, forny direktørens mandat for en periode på højst fem år. Forlængelse er ikke mulig efter denne periode. Godkendelsen af den anden og sidste embedsperiode sker på grundlag af en grundig evaluering, der bygger på verificerbare resultatkræfter, som forelægges ambassadørudvalget af bestyrelsen.

2. Direktøren er ansvarlig for den retlige og institutionelle repræsentation af centret og for gennemførelsen af centrets mandat og opgaver.

3. Direktøren er ansvarlig for, at følgende forelægges bestyrelsen til godkendelse:
 - a) centrets overordnede strategidokument
 - b) de årlige og flerårige handlingsprogrammer
 - c) centrets årlige budget
 - d) årsrapporter og regelmæssige rapporter og evalueringer
 - e) centrets organisationsstruktur, personalepolitik og organigram og
 - f) nyansættelser og fornyelser, forlængelser eller opsigelser af eksisterende ansættelseskontrakter.
 4. Direktøren har ansvaret for organisationen og den daglige ledelse af centret. Direktøren underretter bestyrelsen om eventuelle gennemførelsesforanstaltninger til centrets driftsregler.
 5. Direktøren underretter bestyrelsen om alle vigtige spørgsmål, der måtte opstå i forbindelse med udøvelsen af vedkommendes opgaver, og underretter om nødvendigt ambassadørudvalget herom.
 6. Direktøren forelægger bestyrelsen sin årlige forvaltningsplan og resultatrapport med henblik på bedømmelse og efterfølgende videresendelse til ambassadørudvalget.
 7. Direktøren er ansvarlig for at forelægge årsregnskaberne for bestyrelsen til godkendelse og videresendelse til ambassadørudvalget.
 8. Direktøren tager alle nødvendige skridt til at efterleve ambassadørudvalgets observationer og henstillinger, der ledsager ambassadørudvalgets afgørelse om decharge vedrørende gennemførelsen af budgettet.
-

BERIGTIGELSER**Berigtigelse til Rådets forordning (EU) Nr. 566/2012 af 18. juni 2012 om ændring af forordning (EF) nr. 975/98 om pålydende værdi og tekniske specifikationer for euromønter, som er bestemt til at sættes i omløb**

(Den Europæiske Unions Tidende L 169 af 29. juni 2012)

Side 9, artikel 1g):

I stedet for: »Artikel 1g

De udstedende medlemsstater opdaterer de nationale sider af de almindelige mønter for til fulde at overholde denne forordning inden den 20. juni 2062.«

læses: »Artikel 1g

De udstedende medlemsstater opdaterer de nationale sider af de almindelige mønter for til fulde at overholde denne forordning inden den 20. juli 2062.«

Side 10, artikel 1j):

I stedet for: »Artikel 1j

Artikel 1c, 1d og 1e samt artikel 1h, stk. 2:

- a) finder ikke anvendelse på mønter i omløb, der er udstedt eller fremstillet før den 19. juni 2012.
- b) finder i en overgangsperiode, der slutter den 20. juni 2062, ikke anvendelse på design, der allerede lovligt anvendes på mønter i omløb den 19. juni 2012. Mønter i omløb, der er udstedt eller fremstillet i overgangsperioden, skal vedblive med at være lovligt betalingsmiddel uden tidsbegrænsning.«

læses: »Artikel 1j

Artikel 1c, 1d og 1e samt artikel 1h, stk. 2:

- a) finder ikke anvendelse på mønter i omløb, der er udstedt eller fremstillet før den 19. juli 2012.
 - b) finder i en overgangsperiode, der slutter den 20. juli 2062, ikke anvendelse på design, der allerede lovligt anvendes på mønter i omløb den 19. juli 2012. Mønter i omløb, der er udstedt eller fremstillet i overgangsperioden, skal vedblive med at være lovligt betalingsmiddel uden tidsbegrænsning.«
-

EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsfor skrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA